

25 ÉVES AZ OROSHÁZI EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG INGYENES LAPJA

Oroszházi

Köszöntjük a 275 éves Orosházát!

HARANGSZÓ

XXVI. évfolyam 1. szám · 2019. húsvét

„...még sötét volt...”

A kora hajnali sötétség is sötétség. Nem engedni látni a jól ismert tájat, házakat, utcákat, a világosban jól ismert helyeket. Csak sejtjük, amit máskor pontosan látunk. Megérezéseink, emlékezetünk segít eligazodni a homályban, hogy ha kell, mégis eljussunk egyik pontból a másikba. Egyik szobából a másikba, a házból a kertkapuba, faluról falura, városról városra. Mint János evangélista szerint a magdalai Mária, aki a hajnali sötétségben igyekezett egy addig még nem használt, új sírhoz, amelybe nemrég helyeztek valakit: a két napja kivégzett názáretit. A hajnali igyekezet nagyon várja a világosságot, mert tele van kérdésekkel, kételességekkel, amelyekre mielőbb választ szeretne találni. Merre fogja vezetni a ma a holnapot? A tegnap melyik gondjára, bajára kell ma megoldást találni? Vajon megtalálom-e azt az utat, ami jó irányba visz, megtalálom-e azt az embert, akinek én kell hogy válasz legyek, vagy aki nekem válaszol? Hajnali sötétben előálló kérdések felpiszkált hangyabolynyüzgése pezsdtí a lelket, s teszi zaklatottá vagy éppen tetterössé.

Nem tudjuk, hogy annak a bizonyos hétnak az első napján mi volt a magdalai Mária gondolataiban. Nem tudjuk kérdéseit és kétségeit, János még csak azt sem tudatja velünk, hogy milyen praktikus okból indult el. Csak annyit tudunk, hogy a sötétben igyekezett a sírhoz. És ez az eszköztelenül megírt, látszólag vagy tényleg céltalanul megtett, titokzatos hajnali út egy olyan szimbólummá válik, amely mindannyiunk számára az egyetlen lehetséges megoldásról szól. Ebben az útban ott van minden, ami a

magdalai Máriát, és vele együtt a szemtanúkat, kortársakat Jézushoz kötötte. Az az életérzés sugárzik belőle, amely nem akarja elhinni, hogy mindaz a csoda, amit maga Jézus jelenléte, valósága jelentett, egyszer csak megszűnt létezni. Megnézni a sírt, s megerősíteni, hogy valóban vége mindennek: ez a tagadás már olyan erős, hogy nem tud más megszületni belőle, csak a hit. A hit, amely egyet hajtogat konokul, már-már megszállottan: az nem lehet, hogy ennyi volt az egész!

A mi választ keresve zaklatott lelkünkben ugyanúgy megszólal ez a felkiáltás. Mindenkiében. Nem lehet, hogy az élet csak annyi, amennyit mi meg tudunk élni, fel tudunk fogni belőle, és nem lehet, hogy az utolsó felfogható valóság, a halál megismerésében csak annyit tudunk mondani: ennyi volt az egész! Ha nincs húsvét, ha nem győz akkor az élet, úgy egy hajnal sem virrad meg többé, mindig sötét marad. És bár igaz, hogy az elhengerített kő meglátásának pillanata semmi különösét nem hozott: égi tüneményként nem rohant fel a nap az égre, nem szálltak le karácsonyi fényt hozó mennyei seregek, mégis, a világ legvilágosabb pillanatává lett. Ahogyan Já-

nos írja, még sötét volt, de a legfontosabb világgá vált. Isten az ő szeretetét nemcsak demonstrálta Jézus szavaiban, csodáiban, önfeláldozásában, hanem megadta azt a személyre szabott lehetőséget, hogy egyenként minden ember a kora reggeli sötétben megfogalmazott létkérdéseivel, kínzó kétségeivel, kilátástalannak tűnő válszaival végigmenjen a magdalai Mária húsvét hajnali útján. Végigmenjen és szembe-süljön – igen, még ott, akár még a sötétben is – Isten válaszával, az élet diadalával.

A húsvét több, mint ünnep. A húsvét létkérdés. A feltámadás örömhíre nem fér bele az ünnep liturgiájának kereteibe. Sem az első megtapasztalást idéző hajnali istentisztelet sötét csendjébe, sem a főistentisztelet lélekemelő sodrásába: sehová. Kitör belőle, elárasztja a lelket, a szívet, a világot, mert el kell érnie minden emberhez. Az első döbbenet csendje és óvatos, hitetlenkedő, tétova lépései után egyre nagyobb bizonyossággal, egyre határozottabban, egyre hangosabban, immár kétezer éve hirdettet hajnali feltámadástörténetben újból és újból átélhetjük ezt az életformáló örömet. Lehet egy látvány elől elfordulni, lehet egy hang elől elzárkózni, lehet egy bennünket körülvevő közegeből kimenekülni és lemosni még a nyomait is. De ha élni akarunk – igazi, teljes életet –, akkor az elhengerített követ mindig látnunk kell, a tanítványokkal újból találkozó Jézus békességet hirdető szavát mindig hallanunk kell, Isten szeretetének körülölelő valóságában, amit nem hagyhatunk el soha.

ÖRDÖG ENDRE

Mindenkinek áldott feltámadási ünnepet kíván az Oroszházi Evangélikus Egyházközség!

Húsvét felé ballag az idő

Tavas van! Húsvét felé halad velünk az idő, így nem csoda, hogy húsvét körüli gondolatok környékeznek. Mi, keresztyének a feltámadás ajándékának ünneplésére készülünk. Immár az év negyedik hónapjában járunk, amely minden ember lelkebe melegséget költöztet. A kellemes időjárást meghozó évszak nemcsak a meleget és a napsütést jelenti, hanem a természet azon csodás időszakát is, amikor virágok nyílnak körülöttünk.

Ha korosztályom a gyermekkorára és a régvolt húsvétkra akar emlékezni, akkor Isten kegyelméből akár nyolcvan esztendőre is visszatekinthet. Akkoriban év elején alig vártuk, hogy kézbe vehessük a kalendáriumot. Első teendőnk volt, hogy fellapozzuk, mikorra esik húsvét, mivel szüleinktől tudtuk, hogy a húsvét mozgó ünnep. Mi, fiúk pedig lélekben már akkor készültünk a locsolódásra, és azt is tudtuk, hogy majd hány helyre illik a rokonságban és azon kívül is locsolóvizünk illatát hátrahagyni.

Talán nem véletlen, hogy gyermeki világunkban Krisztus egyházának egyik legfel-emelőbb üzenetét hirdető ünnepén a népszokás megelőzte az egyházi ünnepet. Az ünnephez sok hagyomány is kötődik. Vegyük akár a húsvéthoz kapcsolódó szimbolikus állatokat, a bárányt, a kiscsirkét és a nyulat. A kisgyermek számára soha nem volt kérdés, hogyan kerül a fűbe a piros tojás. Manapság ezek a szokások már ritkáb-

ban részei a húsvétnek. Napjainkban egyre kevesebb lányos háznál szánnak arra időt és energiát, hogy hímes tojásokkal várják a hétfőn érkező locsolókat... sőt inkább elmenekülnek a locsolók elől.

Ennek rendkívül egyszerű az oka: megváltoztattuk a magunk körüli világot. Míg régen ez alkalom volt a találkozásra, beszélgetésre, ma már sajnos egyre kevésbé vagyunk nyitottak erre. Pedig a locsolódás az emberiséggel közel egyidős termékenység-kultusszal függ össze, de utal a keresztelezésre is. A tojás pedig maga az élet, a termékenység szimbóluma, és mint ilyenek, természetes, hogy az újjászületés ünnepén kiemelt szerep jut. A festett tojásnak is van legendája: „...amikor Krisztus a keresztfán függött, egy asszony nagy kosár tojással állt meg előtte imádkozni, Krisztus vére pedig rácspegett a tojásokra – ezért piros a húsvéti tojás.” (Természetesen vannak más vélekedések is a festett tojások eredetéről.)

Nagypénteket a feltámadás, a húsvét követi. Ez az ünnep olyan eseményre mutat vissza, amely fordulópont az emberiség életében. Krisztus meghalt a keresztfán, s harmadnap, húsvét hajnalán feltámadt.

A húsvéti ünnepeket minden vallás és nemzet a maga bevett szokásai szerint ünnepli. A keresztyénség mai gyakorlatában Jézus feltámadásának emléknapja. Egyúttal a természet újjáéledését, a tavaszt is ekkor köszöntjük.

Népi húsvéti locsolóversek

*Öröm, hogy itt a feltámadás!
Elkészült a piros tojás!
Húsvét ünnep emlékére,
Keresztyének öröme: Adjon Isten jó, bő áldást,
Köszönöm a szíves látást!*

*E szép házba nyitottam,
Nefelejcsét találtam,
Nem hagyhatom hervadni,
Meg szabad-e locsolni?*

*Szépen kérem az apját,
De még szebben az anyját:
Adja elő a lányát,
Hadd locsolom a haját!
Hadd nőjön nagyra,
Mint a csikó farka,
Még annál is nagyobbra,
Mint a Duna hossza.
Szabad-e locsolni?*

Krisztus mondja: „És az Élő; pedig halott valék, és imé élek örökkön örökké Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai.” [Jel 1.18. Károli]

VERASZTÓ ANTAL

Boldog húsvéti ünnepeket

Régi húsvéti lapok a szerző gyűjteményéből

Boldog húsvéti ünnepeket.

Nem halt meg, csak aluszik...

A levegőben már érződött a húsvét illata. A virágok már kinyíltak és az énekesmadarak csivitelése is megtöltötte a tájat. A dombra indultam. Hónom alá vettem a könyvem és kiléptem a kapun. Úgy terveztem, hogy Kittiéék felé megyek és beköszönök, hátha velem tart. Egy meleg tavasz délelőtti kirándulás mindkettőnknek jót tesz majd. A vajaslekváros kenyérből még két falat volt, aztán a kezével megtörölte a száját. Jövök, pap bácsi. Hú, de vastag könyved van! Hozom én is az enyémet. Beszaladt és egy mesekönyvvel tért vissza. Mehetünk. Egy darabig szóltanul másztunk a dombra vezető ösvényen, ahogy egymás között nevezzük: a „Kitti fájáig”, ahol majd megpihenünk. De miért is nevezzük „Kitti fájának”? Kérdezte még korábban a leányka. Mert ha van almafa, diófa, kopjafa, akasztófa, még kutyafája is van, miért ne lehetne „Kitti fája” is? Szóval, az a kőrísa, ami már jócskán kilevelezett, volt a „Kitti fája” a domboldalon, ami elég csupasz volt, és lentől, a műútról is látni lehetett. Itt beszélgettünk a világ nagy dolgairól. Mondta Kitti nevetve. És a túlvilág nagy dolgairól. Egészítettem ki. Jaj, azt mindig elfelejtem. Azért vagyok, hogy ne felejtssd el és emlékeztesselek rá. Akkor ülünk le! Olvassunk vagy beszéljessünk? Igen. Válaszoltam. Mi igen? Is-is. Mi az a vastag könyv? A Biblia? Nem. Hanem? Tessék, olvasd el! Felé fordítottam a könyvet. Csipkerózsikák. Írta Stephen King. Elkacagta magát. Mit nevezsz? Kérdeztem. Azt, hogy ilyen nagy létedre mesekönyvet olvasol. Én is a Csipkerózsikát hoztam magammal. Mondta és széles mosollyal felém fordította a könyvet. De a te könyved miért olyan vastag? Nem tudom. Vastagabb, mint a Biblia? Meglehet. És miről szól? Csipkerózsikáról. Tényleg? De most komolyan, igaziból. Ne vicceskedj. Nem vicceskedem. Arról szól, hogy az emberiséget megtámadja egy vírus. Vagy ilyesmi. És minden nő elalszik. Csak a férfiak maradnak ébren. Aztán azok háborúznak, fosztogatnak, meg ilyenek, szóval teljesen felfordul a világ. Ráadásul az egész egy női börtönben kezdődik, ahol minden elítélt elalszik, kivéve egy valakit. Akit Évának hívnak. Valami boszorkányféle, akit okolnak az egész járvány miatt. Nem ebből a világból származik. De a végén minden

rendbe jön majd. Remélem. Érdekes könyv? Nem azért olvasok, mert valami érdekes vagy kalandos. Ezt akkor csináltam, amikor gyerek és fiatal voltam. Most másért. A történet elgondolkodtat és megláttat valamit. Az is lehet, hogy a szerző nem is akarta, csak én gondolom tovább. A továbbgondolás teszi széppé. A te könyved miről szól? Arról, hogy amikor Csipkerózsika megszületik, hét tündért hívnak meg nyolc helyett. Aztán megjelenik a nyolcadik, aki megátkozza a kisbabát, hogy majd tizenhat éves korában egy rokka orsója megszúrja az ujját és majd ebbe belehal. A hetedik tündér feloldja az átkot, mert ő nem ajándékozta meg Csipkerózsikát, és nem hal meg, hanem csak elalszik száz évre. A jóslat beteljesedik. A tündér mindenkit elaltat, kivéve a királyi házaspárt. A vár körül sűrű erdő meg tövisek nőnek. Arra jár egy királyfi. A királyfi eltávolítja a töviseket, hogy ne szúrjanak meg másokat. Csipkerózsika felébred. A királyfi feleségül veszi és boldogan élnek, míg meg nem halnak. Értem. És meddig jutottál az olvasásban? Hát, még alszik, de már nagyon várom, hogy megérkezzen a királyfi és eltávolítsa a töviseket a vár körül és megcsókolja és felébredjen. Szóval, várod? A te könyvedben is jön királyfi? Ebben? Ránéztem a vastag Stephen King könyvre. Nem tartom valószínűnek. A másikban igen. A Bibliában? Abban. Jézus a király? Igen. Emlékszem, hogy

virágvasárnap mint király vonult be, nagy pompával. Mondtuk ki egyszerre, hogy „nagy pompával” és nagyot kacagtunk. Jancsika a vallásórán nem értette ezt a kifejezést, mert a nagyapjának volt egy nagy permetezője. Azt nevezte az öregember pompának. A kiskölyök mindig segített a szőlőben és mindig vitte a gumicsövet, miközben az öregapja cipelte a pompát. Ezért aztán meg is kérdezte, hogy hova ment Jézus a nagy pompával? Jeruzsálembé? Azóta mindig elmondjuk a virágvasárnap történet tanulásakor, hogy a pompa az nem permetező eszköz, hanem díszes, ünnepélyes felvonulás vagy bevonulás. De király volt a keresztén is. Látod ott azt a bokrot? Na, azt hívják krisztustövisnek. Menjünk, nézzük meg. Elővettem a metszőollót. Pap bácsi, te nem is olvasni akartál, hanem ezt a tövisek izét vágni! Jó reggelt, Csipkerózsika! Nevettem rá. De ha azt mondom: Kitti, gyere velem tövist vágni a domboldalra, mert kell a templomba, eljöttél volna? Nem. Inkább tévém volna. Csak úgy? Nem. Azt hazudtam volna, hogy fáj a hasam. Na, ez már őszintébb. Jaj, de megszúrta az ujjam! Mint Csipkerózsikát a rokka orsója. Remélem, nem fogsz itt álomba merülni! Egész nap fájni fog. Tényleg? Tényleg. Ezért is készítették ebből koronát Jézusnak, hogy hosszú és nehéz fájdalmat okozzanak neki. Vágtunk három ágat, azután visszaiültünk. Az emberek mély álomba merültek. A bűn ál-

Ünnepi alkalmaink

ÁPRILIS 18., nagycsütörtök

– 17 órákor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti házban.

ÁPRILIS 19., nagypéntek

– 10 órákor ökumenikus városi passió a római katolikus templomban

Elhangzik: Esztergomi moll-passió;

– 17 órákor passiók istentisztelet az evangélikus templomban.

ÁPRILIS 21., húsvétvasárnap

– 5 órákor hajnali feltámadási istentisztelet az evangélikus templomban;

– 10 órákor ünnepi úrvacsorai istentisztelet az evangélikus templomban.

ÁPRILIS 22., húsvéthétfő

– 10 órákor úrvacsorai istentisztelet az evangélikus templomban.

mába. Jézus a király, aki felébreszti őket. És baj, ha alszanak? Mindenki elalszik előbb vagy utóbb. Elfárad, belefárad. És hogyan ébreszti fel Jézus? A szavával. Isten szava képes felébreszteni az embert. A lelkiismeretet. Emlékszem, hogy olvastam egy könyvet Ádámról és Éváról. Azzal kezdődött, hogy Isten szól Ádámnak: ébredj Ádám! Nagyon szép volt a könyv. Aztán a történet végén Ádám megöregszik és meghal és azzal végződik, hogy ismét hallja az Úr szavát: Ádám, ébredj fel! De már az örökkévalóságban ébred. És mitől alszik el az ember? Virustól, mint a te könyvedben? Lélekvírustól? Van ilyen? Nem tudom, de jó gondolat. Láthatatlan, ragályos, elaltatja az embert és megfertőzi a gondolatait, lelkét, elméjét egyaránt. Ezért sebezhetővé, kiszolgáltatottá válik. Mi? Hát a bűn. Arra emlékszel, amikor a búza és a konkoly példázatát tanultuk? Amikor egy ember jó magot vetett a földjébe, de amikor leszállt az este és az

emberek aludtak, eljött a gonosz és konkolyt vetett a búza közé? Igen, emlékszem rá. Egy pillanatra elhallgattunk. Odalent megszólaltak a harangok. Dél van. Nézem az órára. Az alvó lelkiismeretet ébresztik fel a harangok? Nem mindenki ébred fel a harangszóra. Mondtam halkán. A Bibliában nincs szó Csipkerózsikáról, de van egy lány, Jairus lánya, aki meghal. Hirtelen. Jézust odahívják. Ő azt mondja, nem halt meg, csak aluszik. Felébreszti a gyermeket. És mindenki örül. Meg ott a másik történet a tíz szűzről. Az okos és a bolond szüzek is elalszanak. Aztán felébrednek. Egy éjféle kiáltás ébreszti fel őket. Jön a völegény. És az okosak rendbehozzák a lámpásaikat. A bolondok amikor felébrednek, ők is látnak valamit. Azt, hogy nincs olaj a lámpásban. Az olaj a Szentlélek jelképe. Igen, erre még emlékszem. Menjünk. Megfogluk egymás kezét. Szóval, a rosszak is felébrednek majd? Igen. De ki a rossz? Emlékszel, amikor a vo-

naton voltunk? Igen. Voltak ott rosszak? Úgy érted, gyerekek? Értsd úgy, ahogy akart. Hát, volt ott vagy két gyerek, akik folyton rohangáltak, hangoskodtak, nem hagytak másokat aludni vagy csak utazni. De ugyanazon a vonaton voltak, mint a jók, igaz? Igaz. Most képzeljük el, hogy ezeket a csintalan gyerekeket valaki jól megveri. Vagyis bántalmazza. Amikor célba ér a vonat, a bántalmazót mivel várják? Virággal vagy bilincssel? Bilincsel. És ha valaki elalszik a vonaton, mi lesz vele? Felébreszti a kalauz. Nem a mozdonyvezető, hanem a kalauz. Emeltem fel mutatóujjamat. Megérkeztünk. Adsz nekem is egy ágat? Akarsz egy koronát csinálni te is? Igen. De megszűrod magad. Nem baj, addig sem szurkállok másokat. És különben is, Jézus majd felébreszti, ha elaludnék. Rendben. Nagypénteken a feszületre két töviskoronát tettünk. Egy nagyot és egy kicsit.

HORVÁTH CSABA

A belmisszió mai lehetőségei és módszerei

A belmisszió kérdése többször felmerült az utóbbi időben. Ebben az írásban ezt a témát járom körül.

Először a bemisszió fogalmát kell tisztázni, amit röviden így lehet összefoglalni: a belföldön végzett missziós tevékenység. A protestáns egyházakban az elmúlt két évszázad során két markáns missziói irányzat alakult ki, írja Gonda László református missziológus. Vállalva a leegyszerűsítés kockázatát, e két irányzat a következőképpen jellemezhető. A misszió:

– *lélekmentés.* E felfogás szerint azzal tölti be a misszióját a keresztyén egyház, hogy meghirdeti a megfeszített és feltámasztott Jézus Krisztus evangéliumát azoknak, akik nem hisznek benne, és hitre hívja őket. A misszió jellemző megvalósulása e nézet szerint az evangelizáció.

– *szolgálat.* E felfogás szerint az egyház küldetése az, hogy a názáreti Jézus által adott életpéldát követve átformálja a szűkebb és tágabb társadalmi környezetét. Ide tartozik a rászorulóknak a szükségének az enyhítése (diakónia), fellépés egy igazságosabb és erőszakmentes társadalmi berendezkedésért (politika) és a teremtett világ megőrzéséért.

Sokaknak meggyőződése, hogy mára e két irányzat szembeállítását nem tartható

fenn, hanem a két szemlélet összekapcsolására, képviselőik építő párbeszédére és együttműködésére van szükség.

A belmisszió fogalmához jellegzetesen hozzájárul az evangélikus egyház 19. századi németországi mozgalma, amely 1848-ban indult el Johann Hinrich Wichern vezetésével. Ők a társadalom peremére szorult rétegeket segítették.

Véleményem szerint a belmisszióhoz szervesen kapcsolódik a diakónia is, nem feltétlenül intézményes formában, de elengedhetetlenül. Nem szabad a kettőt egy-

Johann Hinrich Wichern

mástól elválasztani. „Ha egy férfi- vagy nőtestvérünknek nincs ruhája, és nincs meg a mindennapi kenyere, valaki pedig ezt mondja nekik közületek: Menjetek el békességgel, melegedjétek meg, és lakjatok jól, de nem adjátok meg nekik, amire a testnek szüksége van, mit használ az?” [Jak 2.15–16]

Leslie Newbiggin teológus az *Evangélium a pluralista társadalomban* című könyvében írja: „Megfigyelhetünk meghasonlást az egyház világhoz való viszonyát illetően. A »népegyház« hívei nem értenek egyet azokkal, akik azt szorgalmazzák, hogy a megtérés élményét megtapasztalók külön közösségeket alkossanak. Az egyik csoport hajlamos a másikat azzal vádolni, hogy kényelmes konkordátumot köt a világgal, s nem mer ahhoz komoly kihívást intézni; a másik csoport viszont azt veti az előbbi szemére, hogy önző módon csak a saját üdvösségükkel törődnek, s eszük ágában sincs a világot úgy szeretni, ahogy azt Isten szereti.”

Deák László evangélikus lelkész a *Lelkipásztor* 2018/8–9. számában a téma felvezetésében csak a gyülekezeti misszióval és azon belül is a missziós gyülekezeti munkatársak képzéséről beszél részletesen. Véleménye szerint három fontos területen kell hogy megvalósuljon: igehirdetés, szemé-

lyes beszélgetés, megfelelő továbbképzések szervezése. Érdeemes végiggondolni, hogy mai evangélikus gyülekezetekben mekkora hangsúlyt helyezünk ezekre a területekre.

Forgács Gyula református teológus, lelkész a belmissziót két részre osztja: belső munkakörre a misszióra alkalmas emberek toborzására és képzésére, de a szükséges anyagi és lelki feltételek megteremtését is ide sorolja. A külső munkakörbe az evangelizációt és diakóniát.

Magam a gyülekezeti misszió minden területéről szeretnék szólni.

Lehetőségünk van szabadtéri és zenés evangelizációk tartására, kisebb házi csoportok szervezésére, sőt egyre nagyobb szerepet kap a virtuális térben történő bizonyítástétel is. Szólhatunk templomban, főtéren, tévében, rádióban, Youtube-csatornán és az élet ezernyi területén.

A misszió fontosságáról el kell mondanunk, hogy az egyház lényege Missio Dei (Isten missziója, küldetése) nem csupán egyes tagok feladata. Még ha szükséges is, hogy egyesek felvállalják a missziót, elengedhetetlen, hogy az egész gyülekezet támogassa. Befogadó gyülekezetre van szükség.

Az evangelizáció célja, hogy a kétségbeesett és az élet értelmét kereső embernek felmutassa egy igazán értelmes földi élet alternatíváját. Mert látnunk kell, hogy ma az embereket nem bűneik szorongatják, nem az ítélettől félnek, mert arról nem is tudnak. Inkább az élet értelmét keresik lázasan, de nem találják. Az evangelizáció célja az is, hogy felmutassa az Isten országa iránt elkötelezett tanítványságot, mint a legértelmesebb életformát és életcélt. Ezért az evangelizáció abba a közösségbe hív, ahol másoknak is ugyanez a célja. Ne feledjük, hogy Jézus, amikor Pétert elhívta, nem az üdvösséget és a bűnbocsánatot ígerte neki azonnal, hanem azt, hogy ha követi, emberhalásszá lesz (Lk 5,10). Az evangelizáció tehát a misszióra is hív. „Az embereket Jézusnak megnyerni annyit tesz, mint Isten dolgainak nyerni meg őket. Isten nemcsak a pokoltól kíván megmenteni, hanem azt akarja, hogy bennünk és szolgálatunk által a minket körülvevő társadalomban »Krisztus teljessége« teremődjék újjá...” – írja David Bosch a neves missziológus.

Viszont azt is egyre jobban kell látnunk, hogy mivel az evangelizáció az egyháznak mint Krisztus testének tevékenysége, amelybe a hitre jutott emberek beépülnek, hogy aztán kegyelmi ajándékaikkal építsék

a krisztusi testet, ezért sok múlik azon, hogy a krisztusi test mennyire tud egy vonzó életstílust felmutatni ebben a világban. Mert az egyház a létevel is vonz vagy taszít. Ha egy gyülekezet mint közösség nem tudja a vonzó életstílust felmutatni, akkor nem tud hitre jutottakat befogadni és továbbvezetni. Akkor az ott hirdetett evangéliumnak sincs vonzereje.

Evangelizációt Orosházán, a gyülekezetben és külsős helyszínen is szerveztünk. Minden évben adventi evangelizációs sorozatot tartunk. Nagyrészt gyülekezeti tagok járnak, változó részvétellel. Legutóbb 2018 decemberében Gáncs Péter ny. püspök úr volt az igehirdető, aki elmondta: úgy látja, hogy átalakul ez a szolgálati forma.

Több éven keresztül az orosházi gyülekezet is bekapcsolódott a műholdas Pro-Christ evangelizációba, nagy volt a látogatottsága. Ebből kiindulva a vasárnap esti könnyűzenés istentiszteletek elkezdődtek.

Az evangelizáció nem csupán egy felekezet tagságát mozgatja meg. Ez azonban felveti azt a kérdést, amelyet Gonda László *A misszióstratégia* című vitaindító művében így fogalmaz: „Szükséges azonban ezen a téren a felekezetközi áttérés (prozelytizmus) és a vallási és lelkiismereti szabadság összefüggéseinek vizsgálata és világos álláspont kialakítása, valamint a megtérésre hívás és a más felekezetekkel és vallásokkal ápolt kapcsolatok kérdésének tisztázása (evangelizációs etikai kódex).”

2017-ben és 2018-ban az EMO (Evangéliumot Minden Otthonba) alapítvány munkatársai végigjárták előbb Szentetornyát, majd Orosházát. Hívogatták az embereket egy-egy evangelizációs alkalomra. Szentetornyán falunappal egybekötte tartottuk a missziós alkalmat. Volt szabadtéri szolgálat, amelyen egy kárpátaljai lelkész és zenekar szolgált, több mint százan hallgatták a vendégeket, majd a templomban 60 fő vett részt az alkalmon, sok új embert elérve. Számukra a helyszín szokatlan volt. A falunapból adódóan az elmélyedésre, az elcsendesedésre kevésbé volt lehetőség.

Orosházán a volt zsinagógában nagyrészt gyülekezeti tagok vettek részt az evangelizáción, kb. 60 fő. Ők maguk mondták el, hogy szolgálatuk eredményessége az utóbbi évtizedekben visszaesett. Nagyrészt annak örülnek, hogy a szolgálatot folytatni tudják.

2018 novemberében a baptisták szerveztek evangelizációt. Vendégük Mező Mi-

si volt, aki énekelt és bizonyosságot tett. Steiner József lelképásztor külmisziós tapasztalatairól számolt be. Evangélikus ifjúsági zenekar, a Voice of Glory szolgált. Sok új embert lehetett megszólítani. Nemcsak a baptista gyülekezetbe hívogattak, hanem a jelenlévő evangélikusok gyülekezetét is ajánlották.

David J. Bosch *Paradigmaváltások a misszió teológiájában* művében foglalkozik az evangelizáció számszerű eredményével is. Elmondja, hogy az evangelizálás nem azonos az egyház számszerű növekedésével, hiszen az emberek különböző okokból válnak egyháztagokká, és ebben olykor vajmi kevés része van annak, amit az egyház képvisel.

Az egyháztagság száma keveset árul el arról, hogy milyen hatékony és milyen felelősségteljes volt az egyház evangelizálása. Sőt, hiteles és értékes evangelizálás akár azal is járhat, hogy az egyház tagsága nem gyarapodik, hanem csökken. A számszerű növekedés tehát bizonyos értelemben nem egyéb, mint melléktermék ott, ahol az egyház megfelel legmélyebb hivatásának.

Az orosházi szabadtéri zenés alkalmaik változó látogatottságnak örvendeztek. Ezen alkalmaik az időjárás viszontagságainak vannak kitéve. Ha olyan előadót hívunk, akit csak az egyházak berkein belül ismernek, a stílustól függetlenül keveseket fog megszólítani.

A házi csoportok az elköteleződést erősítik, de hosszú távon kevés embert tudnak megszólítani. Egy idő után belterjessé válik a közösség. Most már úgy látom, hogy a közösségi tér alkalmasabb a bibliaórák tartására, még ha nem is annyira családias légkör.

A közösségi média nagyszerű lehetőség a missziós szolgálatra. Események beharangozására és az azokról szóló tudósításokra kiválóan használják egyesek. A belmisszió nagyszerű területei a különféle korosztályoknak tartott csendeshetek. Kiszakadva a megszokott környezetből sokakat megszólít Isten. Remélhetőleg a különféle módszereken keresztül Isten missziója zajlik szolgálatunkon keresztül!

LACZKI JÁNOS

**MIÉRT
NE!** Missziói Nap
Békéscsaba
2019. 05. 18.

Levéltárunk kincseiből XXV.

Válogatás az 1818-ban elkezdett protokollum 1830. évi bejegyzéseiből

A február 15-én megtartott első gyűlésen, „*mellyen mind az külső, mind a belső Elöl Járóság jelen volt*”, nem sorolták fel név szerint a községi és egyházi vezetőket. Mindössze egyetlen napirendi pontot tárgyaltak meg: az akkor használatban lévő énekeskönyvek cseréjét. A régi énekeskönyvek elfogytak, elhasználódtak, az újrajnyomatásuk „*felette sokba kerülne*”, s a nyelvezetük sem megfelelő. Az új énekeskönyv sok előnye mellett a „*magyar nyelv pallérozódásában előmenetelt*” jelentene. Úgy határoztak, levelet küldenek Kis János szuperintendens [püspök] úrnak és megkérdezik, hogy az ő püspöksége alá tartozó magyar evangélikus eklézsiák melyik új énekeskönyvet használják?

A válasz a következő, március 17-ei ülésre meg is érkezett. A jelenlévők között ott voltak Szigethy János és Mikolay István lelkészek, Kováts Timótheus, Hermann Pál és Gólián Mihály tanítók. A helység részéről Csete Ferenc bíró, Göndös István törvénybíró, Tót Pál, Kéri János, Benkő János, Sós János, Jároli József és Horváth István. Az egyházközség részéről Csizmadia András kurátor, Horváth Pál, Ágoston György, Tót András, Krajcsovits János, nemes Thék András esküdtek, valamint Folkusházy Sámuel, a helység és az eklézsia jegyzője.

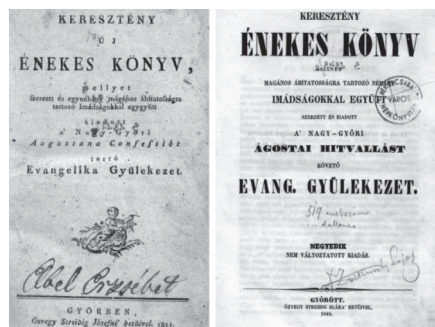
Megállapították, hogy a Csizmadia András kurátor által vezetett előző évi számadások helyesek. Minthogy a templom bővítése igen nagy odafigyelést igényel [ez a déli szárny építését jelentette], „*közönseges és megegyező akarattal*” a kurátor „*hivataljában megerősítettett*”. Csizmadia András pedig azt kérte, hogy a munka jutalmául neki megajánlott búzáat ne a granáriumból, hanem a malomvamból vehesse ki. A „*Nemes Ecclesia*” ehhez hozzájárult.

Komoly indulatokat váltott ki Krausz Pálnak az előjáróshoz beadott írása, amit kétszáz orosházi lakossal íratott alá. Ebben azt követelik, hogy az egyházközségnek és a tanítóknak járó búzabeli kivetéseket csökkentsék. A végzésben megállapították, hogy „*a bé adott Írásban foglalt nevek azon Lakosoknak tudtok és Jóváhagyások nélkül íratottak*”, s a bevételeket nem csökkenteni, inkább növelni kellene. Krausz Pált szóban

keményen megfeddték, lázítónak ítélték. Kilátásba helyezték, hogy ha hasonló vétet követ el, ügyét a gyulai törvényhatósághoz küldik.

Nem kisebb érdeklődés követte az új énekeskönyv bevezetésének előkészületeit. Úgy határoztak, hogy „*A Tisztelet Feő Tiszteletendő Kis János Superintendens Úrnak Tiszteletes helybeli Predikátor Úrhoz írt Levelező szóra bé iktattatik*:

»Tiszteletendő Tudos Úr! Az utolsó Postával érkezett kérdéseire, haladék nélkül felelek. A superintendentiák által készített vagy inkább megjobbitva ki adott énekes könyv sokkal több Ekklesiákban van bevéve, mint a Győri, mint hogy ezen utolsót a Győri, komáromi és a Pesti városi Ekklesiákon kívül superintendentiákban csak egynéhány Ekklesiák vették bé, mellyek a régi Graduallal a többieknél tovább meg maradtak.

Amennyire tudom, egyik sem bír a nyomtatás Jussából másokat kirekesztő Privilegiummal. – A superintendentiák énekes könyvből Posonyba Weber könyv nyomtatónál, a Győriből a Győri Conventnél reményilem elegendő Exemplarokat [példány] lehet megtalálni.

Ezen két rendbéli Énekes könyvek betséről nem örömet mondok ítéletet, mint hogy a Győrit a Győri Convent kérésére Dömölki [Kis János (1770–1846) püspök 1802–1808-ig nemesdömölki lelkész volt – K. O.] predikatorként nagy részént magam készítettem. De hamis szemérem volna eltitkolnom, hogy a dolgokhoz értő Publicum a Győrit jóval jobbnak tartja.

Egyébb iránt illendő tisztelettel maradok Tiszteletendő Uramnak Kész Szolgája: Kis János superintendens

Soprony, Febr. 27-kén, 1830. «”

Az orosháziak minden szempontot figyelembe véve végül úgy határoztak, hogy a dunántúli énekeskönyvet vezetik be. A cél „*el érésére a következő Tavasz kinyílásával, a midőn majd az utak is jobbak lesznek, Pestre egy deputatio fog küldetni a könyvnyomtató Urakhoz, hogy annak kinyomtatása és elkészítése eránt velek egyesség tétetessen és ezen ecclesia számára az Énekes könyvek meg Szerzetessenek.*”

Az októberi ülésen öt napirendi pontban döntöttek. A felépült új kórusra custosokat [őröket] állítanak, hogy a fiatalságot szemmel tartásuk. Mihalik tanító úr özvegye „*egynyihányszáz téglát kér*”, amit megígérnek neki. A lelkészek és a tanítók a nagy árvíz miatt nem kapták meg a szénajárandóságukat, készpénzzel fizetik ki őket. Lassan folytak be a búzabeli tartozások, az adósok ezt ezentúl is megválthatják készpénzzel. Határoztak a befolyt búza eladási áráról, valamint arról, hogy „*az ecclesia Bora mi áron méretessen?*”

A december 3-ai összejövetelen két jelentős dolgot tárgyaltak meg. Mikolay István lelkész tájékoztatást adott arról, hogy a készítenő orgona ügyében levelet írt Bécsbe, Pestre, Szegedre, valamint személyesen tárgyalt a nagyváradi orgonaépítővel és művésszel, Komornyik Benedekkel, aki éppen Békéscsabán készíti az evangélikus templom orgonáját. Megállapodott vele, hogy templomunkba is elkészít egy szép orgonát 4500 forintért. A mai napon 1000 forint előleget kér, majd a munka végzése közben folyamatosan fizetnek. Ezt elfogadták, majd megörökítették az utókornak az új énekeskönyvek bevezetését: „*Az Újj Énekes Könyvek az 1830-ik Esztendő November 28-kán vagyis Advent első napján hozattak bé és azon a napon énekeltek először abból Tiszt. helybeli Predikátor Urak, ú. m. Tiszt. Szigethy János és Tiszteletes Mikolay Istvány Urak ideikben.*”

Végezetül ideiktatom, hogy a két lelkész a tárgyalt esztendő folyamán megkeresztelt 687 gyermeket, megeskettett 136 párt és eltemetett 488 halottat. (Az igen sok gyermek temetését legtöbbször a tanítók végezték).

KOSZORÚS OSZKÁR

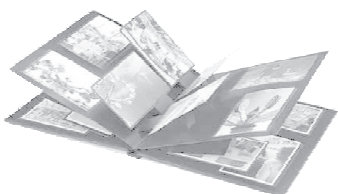

Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készített felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról és más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét is, és (ha tudjuk) a fotográfusét.

Kérjük Olvasóinkat, hogy a lelkészi hivatalba, Csehi József hivatalvezetőhöz (Orosháza, Thék E-re u. 2.) válogatás után juttassanak el egy jól másolható, érdekes fényképet.

Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

250 éves Orosháza. Ünnepi istentisztelet az evangélikus templomban
(Orosháza, 1994) Beküldő: Evangélikus Levéltár, Orosháza

250 éves Orosháza. A történelmi emlékpark felavatása.
Balról: Pintér János esperes, D. dr. Harmati Béla püspök, Für Lajos honvédelmi miniszter,
dr. Varga István országgyűlési képviselő és dr. Gulyás Mihály polgármester
(Orosháza, 1994) Beküldő: Evangélikus Levéltár, Orosháza

A keresztelő lelkész neve: Székács József

IV. rész

Az orosházi iparoscsaládból származó Székács Józsefet (1809–1876) 1837-ben választották meg a Pesti Evangélikus Egyházközség első magyar lelkészévé. Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc bukása után erőteljesen korlátozták a protestáns egyházak autonómiáját. A forradalmat támogató Székácsot 1851-ben a pesti haditörvényszék elé idézték, de végül csak szóbeli megrovásban részesítették. 1854-től csökkent a Habsburg hatalom nyomása, engedélyezték a gyülekezeti közgyűlések királyi biztos jelenléte nélküli megtartását. 1855 ősztől a pesti protestáns teológián elindulhatott az oktatás, ahol Székács pedagógiát adott elő. Egyházi szolgálatai és társadalmi szerepvállalása közben megismerkedett a pesti gazdasági, politikai és szellemi élet jeles személyiségeivel.

Ezúttal a Deák téri keresztelési anyakönyvek 1851–1855-ig terjedő időszakának bejegyzéseiből készült válogatást teszünk közzé (dőlt betűvel). A szereplőkről szóló rövid tudnivalókat egyéb forrásokból vettük. 1851-ben 64, 1852-ben 71, 1853-ban 52, 1854-ben 51, 1855-ben 47 keresztelést jegyeztek be a Pesti Magyar Egyházközség anyakönyvébe.

– „1851/22. szám, Pest, jún. 1.–jún. 9. – *A keresztelt neve Irma Júlia* – Szülők: Székács József helybeli evangélikus lelkész és neje született Vörös Júlia. – Tanuk: Brengl Mihály Felső-Baracsi Bérlő, Benyovszky Péter törvényszéki bíró, Smith Róbert helybeli skót lelkész és neje született Jackson Emma. – Keresztelte: Székács J.”

Székács József és Vörös Júlia (1822–1896) Irma Júlia nevet kapott lánya még 1850 januárban született, de 8 hónaposan meghalt. Az itt keresztelt kislány ugyanezt a nevet kapta, ő 1918-ban halt meg. Férje, dr. Kiss János MÁV igazgató volt.

– „1851/54. szám, Budán, octob. 31.–novemb. 12. – *A keresztelt neve Emma Mária Dorothea* – Szülők: Bauhofer György budai evang. lelkész és hitvese született Schneider Vilma. – Tanuk: Mária Dorottya Cs. K. osztrák főhercegné, helyettesítve Smith Róbert skót lelkész és hitvese született Jackson Emma által.”

Bauhofer György (1806–1864) budai evangélikus lelkész, egyházi író.

Mária Dorottya (1797–1855) hercegasszony József nádornak harmadik felesége. 1821-ben a férjével együtt meglátogatta Orosházát is.

Smith Róbert pesti skót lelkész, a zsidó misszió tagja, 1852-ben kiutasították.

– „1852/11. szám, Pest, febr. 18.–febr. 27. – *A keresztelt neve: Aladár Károly Kornél* – Szülők: Bulyovszky Gyula helybeli hites ügyvéd és hitvese Szilágyi Lila. – Lakhely: Magyar utca 5-dik szám. – Tanuk: Káloczy Károly helybeli magányzó és Hollósy Kornélia a Nemzeti Magyar Színház tagja. – Keresztelte: Székács J.”

Bulyovszky Aladár (1852–1920) miniszteri osztálytanácsos, 1891-től a rákoskeresztúri evangélikus egyházközség felügyelője. Dubovszky Nándor (1837–1904) lelkész e sorok összeállítójának egyik dédapja mellett.

Bulyovszky Gyula (1827–1883) író, költő, ügyvéd. Petőfi, Vasvári és Jókai társaságában az 1848-as márciusi ifjak egyik vezetője. Szilágyi Lilla (1833–1909) színművésznő, író, műfordítóval 1848-ban kötött házasságát ugyancsak Székács József áldotta meg.

Hollósy Kornélia (1827–1890) operanékes. 1846–1849-ig és 1854–1862-ig a Nemzeti Színház tagja. A Csanád megyei (ma Békés megye) Dombegyházán halt meg. Férje, Lonovics József 1879-től a megye főispánja.

Bulyovszky Gyula

– „1852/37. szám, Pest, jún. 11.–jún. 16. – *A keresztelt neve: Kálmán Lajos László Tamás* – Szülők: Csepcsányi Tamás Kiskondoroson, Békés vármegyében lakozó birtokos és hitvese jelenleg Pesten (Lipót utca 5. szám) tartózkodó Szemere Erzsébet asszony. – Tanuk: Bárczy Györgyné született Szemere Lú-

Bulyovszkyné Szilágyi Lilla

czia, Varga István magányzó tudós és hitvese szül. Fejér Borbálya, Zsarnay László birtokos, Fekete László hites ügyvéd és hitvese sz. Ruttkay Amália, Pálinkás János birtokos és Kajdacsy István orvostudor. – Keresztelte: Székács József.”

Csepcsányi Tamás (1791?–1880?) ügyvéd, uradalmi tiszt, 1832-ben a pozsonyi országgyűlésben Békés vármegye követe. Békés és több vármegye táblabírája. 1813-ban Orosházán kötött házasságot Zuber Jozefával, aki 1829-ben meghalt.

Kajdacsy István (1812–1873) orvos, szemész szakorvos, vármegyei főorvos, királyi tanácsos. Végrendeletében egy jól tanuló evangélikus orvosnövendékre 500 forintot hagyott.

– „1853/17. szám, Pest, máj. 17.–máj. 26. – *A keresztelt neve: Emil Árpád Dániel* – Szülők: Wágner Dániel a Vegytan tudora és gyógyszerész, hitvese született Weninger Mária. Lakhely: Pest, Teréz város Váczi u. 7-dik szám. – Tanuk: Wágner József kereskedő Besztercebányán és Einsle szül. Weninger Beatrix

asszony. *Helyetteseik Szőnyi Pál növelde igazgató és Weninger Ida hajadon. – Keresztelte: Székács József.*”

Wagner Dániel (1800–1890) a kémia doktora, több tudós társaság tagja.

Szőnyi Pál (1808–1878) királyi tanácsos, nevelőintéztulajdonos, az MTA levelező tagja.

– „1853/34. szám, Pest, júl. 13.–júl. 28. – *A keresztelt neve: Béla Márton Ferencz – fiú, törvényes. – Szülők: Hanzély László föld-birtokos és hitese született Balogh Julianna evangélmiaiak. – Lakhely: Pest, József tér 10. szám. – Tanuk: Madács Imre birtokos és Eckstein Frigyes orvostudor. – Keresztelte: Székács József.*”

Madách Imre (1823–1864) drámaíró, költő, a szabadságharc bukása után 1852–1853-ban börtönben volt, majd rendőri felügyelet alatt élt Pesten. Később *Az ember tragédiája* (1861) írója.

Eckstein Frigyes (1803–1859) orvos, 1844-ben a m. kir. egyetem orvosi karának dékánja volt.

– „1853/38. szám, Pest, aug. 9.–aug. 24. – *A keresztelt neve: Erzsébet Eugenia Juliana – leány, törvényes. – Szülők: Füredy Lajos hites ügyvéd és hitese született Szulyowszky Eugenia. – Lakhely: Pest, Belváros Kalap utca 10. házszám. – Tanuk: Tótrónai és Blatniczai B. Prónay Albert birtokos és Gyöngyely Jánosné született Ferenczy Cornélia, mint özv. Máriássy Tamásné született Dessewffy Zsófia helyettese. – Keresztelte: Székács József.*”

Báró Prónay Albert (1801–1867) tábla-bíró, koronaőr, 1825-től a békés-bánati, majd a békési esperesség felügyelője, 1837 és 1860 között a Bányai Evangélikus Egyházkerület felügyelője.

– „1854/9. szám, Pest, febr. 9.–márc. 4. – *A keresztelt neve: Pál József János – fiú, törvényes. – Szülők: Feldinger Frigyes bölcsészeti tudor, hites ügyvéd és hitese született Kanya Emília evangélmiaiak. – Lakhely: Pest, Belváros Papnövelde utca 7-dik szám. – Tanuk: Kanya József kereskedő, Kanya Júlia kisasszony, Feldinger János Gottfried temesvári kereskedő, helyettesítve Kanya Pál igazgató oktató által. – Keresztelte: Székács J. – Bába: Mihalovics Katalin. – Jegyzet: Az apa nevét 1861-ben »Földényi«-re magyarosította.*”

Kanya (Kanya) Emília (1828–1905) író, újságíró, lapszerkesztő. 1857-ben, tíz évi házasság után elvált férjétől. Második férje Szegfi Mór újságíró. 1884-től Fiumében élt gyermekeinél.

Kanya (Kánya) Pál (1794–1876) a pesti

evangélikus gimnázium igazgatója, az evangélikus egyház levéltárnoka, a pesti evangélikus német gyülekezet jegyzője.

– „1854/19. szám, Pest, ápr. 27.–máj. 23. – *A keresztelt neve: Pál János József – fiú, törvényes. – Szülők: Slajfer János szarvasi gimnáziumi tanár és hitese született Szonntag Zsuzsanna. – Lakhely: Pest, Belváros, Zsibáros utca 2. szám. – Tanuk: Kráczonyi József Cs. K. Helytartósági Tanácsos és Pest város polgármestere és annak hitese Lenhossek Stefánia. – Keresztelte: Székács József. – Jegyzet: első szülött – Bába: Német Anna.*”

Sarlay (Slajfer) János (1823–1898) Pozsonyban teológiát végzett, végigharcolta az 1848/49-es forradalmat és szabadságharcot. Petőfi Sándor jó barátja volt. 1851-től 1876-ig a szarvasi evangélikus főgimnázium tanára, közben 1854-ben a szabadságharcban való részvétele miatt tíz hónapig fogva tartották, majd két hónapra internálták. Az indigógyártás meghonosítója.

– „1854/23. szám, Pest, jún. 27.–júl. 9. – *A keresztelt neve: Géza – fiú, törvényes. – Szülők: Zsigmondy Pál hites ügyvéd és Hitese Jármay Vilma evangélmiaiak. – Lakhely: Pest, Lipótvaros, Mázsza utca 2. házszám. – Tanuk: Zsigmondy Adolf cs. k. főorvos Bécs-*

Hollósy Kornélia

ben, helyettesítve Zsigmondy Gusztáv mérnöki hivatalnok által és Liedemann Ilona hajadon. – *Keresztelte: Székács József – Bába: Ottlik Paulina.*”

Zsigmondy Géza (1854–1930) mérnök, miniszteri tanácsos, sportvezető. A vá-

rosligeti műjéppálya létrehozásával a magyar jégsporthoz lehetőségeit teremtette meg.

Zsigmondy Adolf (1816–1880) kórházi főorvos, fogorvos Bécsben. Harmadik fia Zsigmondy Richárd Adolf (1865–1929) Nobel-díjas vegyész.

– „1854/31. szám, Pest, júl. 22.–aug. 27. – *A keresztelt neve: Ágoston Ferencz – fiú, törvényes. – Szülők: Fabiny Teofil pestkerületi törvényszéki tanácsos és hitese Beretvás Emília. – Lakhely: Pesten, városerdei fasor 1646. sz. alatti nyári lak. – Tanuk: Malvicu (?) szül. Prihradny Augusztá asszonyság, Liedemann Amália hajadon, Szloboda Ferencz és Beretvás Farkas. – Keresztelte: Székács József – Bába: Ottlik Paulina.*”

Fabiny Teofil (1822–1908) ügyvéd, 1842-ben Békés vármegye gyakornoka, 1886–1889-ig Tisza Kálmán kormányának igazságügyi minisztere. 1880–1898 között a Magyarországi Evangélikus Egyház Bányai Egyházkerületének felügyelője, Szeberényi Gusztáv, majd Sárkány Sámuel püspökök elnöktársa.

– „1854/51. szám, Pest, nov. 24.–dec. 24. – *A keresztelt neve: Éva – leány, törvényes. – Szülők: Budinszky György helybeli szabómester és hitese született Schiller Amália evangélmiaiak – Lakhely: Belváros, Hatvani utca 13. szám Pesten. – Tanuk: Kubinyi Ágoston cs. k. Tanácsos és múzeumi igazgató, s ennek leánya Kovács Ferenczné sz. Kubinyi Evelin. – Keresztelte: Székács József. – Bába: Riegler Teréz.*”

Kubinyi Ágoston (1799–1873) művelődésszervező, 1843–1869 között a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatója. 1848. március 15-én délelőtt Petőfi Sándor és Jókai Mór Kubinyi örízetére bízta a szabad magyar sajtón frissen kinyomtatott röplapok két példányát, a *12 pontot* és a *Nemzeti dalt*.

– „1855/11. szám, Pest, jan. 24.–febr. 17. – *A keresztelt neve: László János Gyula – fiú, törvényes. – Szülők: Barabásszegi Barabás Dániel hites ügyvéd és hitese született Antalik Vilma evangélmiaiak – Lakhely: Pesten, Lipótvaros Zrinyi u. 2. szám. – Tanuk: Balassa János orvostudor, egyetemi tanár és testvére Balassa Emília hajadon. – Keresztelte: Székács J.*”

Balassa János (1814–1868) sebész, egyetemi tanár, az MTA tiszteleti tagja. Balassa Pál (1812–1850) volt orosházi evangélikus lelkész öccse. Szekszárdon a Tolna Megyei Kórház a nevét viseli.

Levéltárunk 2018. évi krónikája

Orosházát és az evangélikus egyházközséget egy időben, 1744. április 24-én alapították a Tolna megyei Zombárról és a Dunántúl más településeiről érkező, vallásukhoz ragaszkodó jövevények. Mivel a honfoglalás utáni első évtizedekben mindenki evangélikus volt, ezért rendkívül fontos írott emlékeket őriz egyházközségünk 85 iratfolyómétert számláló levéltára. Ami egyedi, várostörténeti értékei miatt bekerült az Orosházi Értéktárba.

A keresztelési és esketési anyakönyveket a kezdetektől fogva vezette az első lelkész, Horváth András, a halotti anyakönyvek 1771-től maradtak ránk. A jegyzőkönyvek 1818-tól, az irattári anyag 1861-től található meg levéltárunkban.

Az elmúlt esztendőben 59 kutatót regisztráltunk, akik 187 esetben fordultak meg levéltárunkban és 1544 dokumentumot tanulmányoztak. Megállapíthatjuk, hogy Orosháza fennállásának 275 éve alatt soha nem folyt még ilyen élénk gyülekezet-történeti munka.

Látogatóink közül legtöbben saját családjuk története, felmenőik hiteles anyakönyvi bejegyzései után érdeklődnek. A két

szülő és a négy nagyszülő adatait általában ismerik, a nyolc dédszülőnek már a nevével is gondok akadnak. Anyakönyveink ebben segítenek. Jönnek tősgyökeres orosházi evangélikusok, illetve az ország közelebbi és távolabbi tájaira, a világ számos országába elszármazottak.

Segítséget nyújtunk középiskolai, főiskolai, egyetemi dolgozatok készítőinek. Az elmúlt esztendőben többen írtak iskolatörténeti munkákat, vizsgálták a helyi oktatásügy történetét. Publikáció született Györy Vilmos egykori lelkészünk családjáról és orosházi éveiről, más Justh Zsigmond parasztszínházának emlékei után érdeklődött. Nagy munkát végzett egyik látoga-

tónk, aki társszerzőként önálló kötetben jelentette meg az orosházi parasztgazdaságok és az Orosházi Kisbirtokos Szövetségről szóló értékes tanulmányát. Voltak, akik anyagot gyűjtöttek Orosháza művészeti életéről, néprajzáról, a helyi bélyeges téglákról (ez is bekerült az Orosházi Értéktárba), az orosházi cserkészetről, Orosháza II. világháborús éveiről, a helyi könyvtár történetéről.

Néhány régi orosházi család, akiket a lezármazottak kutattak: Makula, Csizmadia, Süle, Deák, Verasztó, Jantos, Holeczka, Németh, Jankó, Bánki-Horváth, Kocsondi, Hári, Szentiványi, Rajki, Baranyai, Harsányi, Szemenyei, Benkő, Pusztai, Kabódi, Szabó, Páli, Brodszky, Gombkötő, Sonkolyos, Füvesi, Sitkei, Pekár, Pipis, Sente, Varga, Séllei, Bologh, Györi-Dani, Mórocz, Gunczer, Bacsúr, Oszadszky stb.

Folytatódik anyakönyveink digitalizálása, ami hozzáférhető az *Őskereső* címet viselő adatbázisban.

Levéltárunk hétfőn 8–16 óráig, kedden 8.30–16 óráig, csütörtökön 8–12 óráig van nyitva. Tisztelettel várja az érdeklődőket:

KOSZORÚS OSZKÁR

A város alapításának 250. évfordulója évében indult gyülekezetünk újságja, az Orosházi Harangszó. Idén, a következő negyed évszázados városi jubileumra készülve kísér bennünket az az öröm is, hogy úgy ünnepelhetjük ennek az 1994-es indulásnak az évfordulóját, hogy az eltelt idő alatt folyamatosan gazdag tartalommal, nagyon sok emberhez eljutva töltötte be küldetését a Harangszó. A kezdetekkor megfogalmazott prioritások mindvégig vezérfonalként voltak jelen a lapszámok összeállításának, cikkeinek, tudósításainak megírásának, a szerkesztés és a kiadás munkájának folyamatában. Evangélikus identitású, információk tekintetében forrásértékű, tekintésében ökumenikus, a magyarság határon túli területeire és a szekuláris környezetre is figyelemmel lévő, érdeklődést felkeltő lapot csak úgy lehet évtizedes távlatban megjelentetni, ha azok, akiknek az adott időben felelősségük öröködni mindezen értékek felett, ezt mara-

déktalanul megteszik, és munkájukat nemcsak a jelen feladatoként, hanem egy nemes tradíció megéléséért is értelmezik.

Tűzész nélkül állíthatjuk, hogy nemcsak szűkebb pátriánkat, hanem a magyaror-

HA RANG SZÓ 25

szági evangélikusságunk teljességét tekintve is olyan kincsünk van az újság eddigi történetében és jövőbeni lehetőségeiben, ami egyedülálló. Mindenekelőtt Istennek kell hálát adnunk azért az áldásért, amellyel szüntelenül megajándé-

kozott bennünket, hogy legyenek jó tollú írók, elkötelezett kutatók, a sajtómunkához elválaszthatatlanul hozzátartozó technikai háttérrel biztosító felkészült szakemberek, missziói lelkületű szerkesztők, terjesztők, akiknek együttes és folyamatos munkája lehetővé tette azt, hogy újból és újból kézbe vehessük a lapot.

Az eddig ajándékba kapott áldás és Harangszó újságunk múltja mindemellett kötelezettséget is ró ránk. Annak felelősségét, hogy amíg lehetőségünk van rá, olyan eszközként, adottságként tekintünk a Harangszóra, amely a nyomtatott – és elmúlt évtizedeinkben már a digitális – sajtó sajátosságaival segíti küldetésünk mind szélesebb körben, mind teljesebben történő betöltését. Ehhez kívánjuk a jövőre nézve munkatársaink erejét, munkakedvét, lelkesedését és Isten áldását, amely mindezt képes az ő ügyének eszközévé tenni.

ÖRDÖG ENDRE

Templomszentelési ünnep Szentetornyán

Evangélikus templomunk felújítása alkalmából ünnepi istentiszteletet tartunk

2019. május 19-én, vasárnap 14 órától.

Igehirdető: Kondor Péter püspök

Az istentiszteleten az alsózsolcai methodista zenekar szolgál.

Az ünnepséget követően szeretetvendégség lesz.

Tavaszi, nyáreleji alkalmak a leány- gyülekezetekben

- **Április 21-én** 8.30-kor Szentetornyán húsvéti istentisztelet, 10 órakor Rákóczitelepen húsvéti istentisztelet gyermekek számára, 14 órakor Kardoskúton húsvéti istentisztelet gyermekek számára, utána úrvacsora.
- **Június 2-án** 14 órakor Kardoskúton hősök napi ünnepség;
- **Június 9-én** 10 órakor konfirmáció Rákóczitelepen.

Heti rendszerességgel tervezett alkalmak:

- vasárnap 8.30-kor Szentetornyán istentisztelet, 10 órakor Rákóczitelepen istentisztelet.
- csütörtökön 16 órától Rákóczitelepen konfirmandusóra a gyülekezeti teremben.
- pénteken 16 órától ifjóra a szentetornyai fiatalok számára Rákóczitelepen, a gyülekezeti teremben.

Kétheti rendszerességgel tervezett alkalmak:

- vasárnap 14 órakor Kardoskúton istentisztelet.

Havi rendszerességgel tervezett alkalmak:

- csütörtökön 17 órától szülői bibliaóra Rákóczitelepen, a gyülekezeti teremben.

Szeretettel várunk mindenkit az egyházkerületi napra, ahová autóbust fogunk indítani. A jelentkezéseket május 6-ig (hétfő) várjuk a Lelkészi Hivatalban.

DÉLI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKERÜLET

MIÉRT NE!

Missziói Nap 2019

BÉKÉSCSABA: Evangélikus Nagytemplom, Sportcsarnok, Magtár, Gimnázium

**IGÉT HIRDET: GRENDRF PÉTER
VENDÉG: SÜVEGES GERGŐ**

2019. MÁJUS 18. 10-17

KONCERT: SMIDÉLIUSZ GÁBOR ÉS AZ ■ INDIGÓ PROJEKT
ISTENTISZTELET - ELŐADÁSOK - BESZÉLGETÉSEK - SZABADULÓSZOBA -
VÁROSISMERETI VERSENY - GYERMEKPROGRAMOK - TÓTKOMLÓSI KÜRTÓSKALÁCS -
KISKÖRÖSI BOROK

"TÖLTSÉTEK MEG A VEDREKET VÍZZEL!"

Diakóniai híradó

„Mindenkihez meg kell érkeznie az üzenetnek, hogy mindnyájan megváltattunk. Aki ezt hitben elfogadja, belép a közösségbe és részesül a szövetségben, amelynek alapja az ígélet.” [E. Lange]

Ezt az idézetet olvasva böjti gondolatok szomorúsága vesz rajtam erőt, de ha kinézek az ablakon, a természet megújulását látom. Itt a tavasz! – állapítom meg magamban. Ébred a természet, a meteorológiai tavasz hozott napsugaras, szép időt, de viharos, durva szeleket is. A kertekben kinyílt a hóvirág, ünneplő virágdíszbe öltöztek a fák. Ez mind szemet gyönyörködtető látványt nyújt számunkra.

A boltokban pedig roskadoznak a polcok, a sok csokoládényúl és -tojás tarka színekkel hívogatja vásárlásra az embereket. Kíváncsian figyelem az arcokat, próbálom elgondolni, vajon a nagy vásárlás közben tudják-e, érzik-e a böjt és a húsvét igazi jelentőségét? Talán csak az évszázadok óta hagyománnyá vált népszokásokra gondolnak, a locsolkodásra, a böjt utáni eszemiszomra és a vidáman tölthető napokra. Csak titkon remélem, hogy vannak többen, akik a felszínes szépségek mögött látják, tudják a húsvét jelentőségét. Meggyőződésem, hogy a keresztyén világ legnagyobb ünnepe a húsvét. A bibliaolvasó ember számára gyorsan peregnék az események. Még elevenen él bennünk a Megváltó születésével járó mámoros öröm. Lapozzuk tovább egymás után a történeteket Jézusról, csodákat tevő tetteiről, beszédeiről, életéről. Egyre több követője van, akik tudják, érzik: Jézus nem egyszerű földi lény, őt az Úr küldte, az Úr adta nekünk, bűnös em-

bereknek, hogy megtérjünk és higgyünk általa: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” [Jn 3,16]

Jöjj velem, testvér, kövessük útját tovább a Gecsemáné kertből a Golgotáig! Álljunk be a virágvasárnapi tömegbe azok közé, akik az őt illető lelkesedéssel és pompával kísérik és dicsőítik! Az ünneplés mögött azonban már ott várják a megpróbáltatások, a szenvedések sora.

Mi, magyarok szerencsések vagyunk, mert nemcsak olvashatunk erről, de a debreceni múzeumban meg is csodálhatjuk Munkácsy Mihály híres festménytrilógiáját. Szinte élőképként láthatjuk ezeknek a szomorú napoknak a történéseit. Valóban, az utolsó megpróbáltatás az út a Koponyák hegyéig, ahol kínhalált szenvedett értem, érted és az egész világ emberiségéért, hogy megmentsen a bűntől és a kárhazottól.

A keresztyén világ templomai és hívői napjainkban feketébe öltöznek ezen gyásznapon. Még fülemben csengenek Ribár János esperes úr szavai: „Nagypéntek nélkül nincs húsvét.” Valóban enyhül a szomorúság, örömet, megnyugvást hoz számomra, mert jön a húsvét hajnala és a sír üres. A templomokban és a lelkekben felhangzik az örömeink: „Győzelmet vettél, ó, Feltámadott! / Dicsőséggel fényes a diadalod! / Magas égből szállt le angyali követ, / Hogy elhengerítse a nehéz követ.” [EÉ 388]

Ezekkel a gondolatokkal és nyitott szívvel éreztünk a diakónia márciusi összejövetelére, ami a böjt, a húsvét témájával és a rákészüléssel telt. Ördög Endre igazgatólelkész úr április hónap ígéje alapján tartotta meg akkor áhítatát. „Jézus Krisztus

mondja: »...íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.« [Mt 28,20] Ezt az ígét kapja a keresztségben minden kisgyermek, és ezt hordozzuk magunkkal egy életen át. Érzem és hiszem, hogy bármit teszszek vagy gondolok, Jézus velem van, s én épp oly alázattal veszem tőle a rossz és a jó dolgokat is, mert »Mért félne szívem? Él az én Uram, / Békesség Királya, Benne nyugta van, / Ó a diadalom, pajzsom, életem, / Szívemben már nincsen semmi félelem.«” [EÉ388]

Az áhítat, elcsendesedés után elkészítettük a szociális otthonokban élő hittestvéreknek a kis húsvéti ajándékokat. Hasonlóan az elmúlt évekhez, idén is az istentisztelet után fogják majd ezeket megkapni néhány társunktól, akik nagy szeretettel gondoskodnak az ott élőkről nemcsak húsvétkor, hanem az év többi napján is. Ezért köszönetet mondunk nekik, és munkájukhoz kívánunk mindnyájuknak hitet, kitartást és szeretetet.

Mi, többiek továbbra is látogatjuk és szeretettel fordulunk a magányosan élők felé, akik igénylik a lelki támaszt, a társaságot. Kérem, jelezzék, ha van olyan testvérünk, aki kimaradt, szívesen felvesszük a kapcsolatot és megosztjuk vele szeretetünket, elvisszük neki Isten ígétjét.

Mindenkinek áldott, békés húsvétot kívánok az Evangélikus Énekeskönyv 218-as számú énekével:

„Feltámadt Isten szent fia, Őnéki zeng a / Gloria. Halleluja, halleluja!
Legyőzte sírnak éjjelét. Dicsérrjük Jézus / nagy nevét! Halleluja, halleluja!”

KOVÁCS TIBORNÉ

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében újra és újra hangsúlyozva kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását. Adományaik, az egyházfenntartói járulékl, a perselybe szánt összeg befizetésének és mértékének önkéntessége kifejezi: nem kívánunk erőn felüli terhet róni senkire, de gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásait. Ha valakinek könnyebbé tehető a feladat, akkor az egyházközösségnek szánt felajánlást nem kell egy összegben befizetnie, lehetőségeihez mérten kisebb részletekben is megteheti. Ebben lelkeszi hivatalunk munkatársai készséggel állnak a segítségükre. Támogatásukat előre is köszönjük!

Fénysugár-híradó

„Az Úr az én pásztorom,
nem szűkölködöm.”

[Zsolt 23,1]

Január 15-én tartottuk zárszámadó közgyűlésünket, ahol Lázárné Marika beszámolt a tagság és vendégeink, dr. Rusznák Jolika és Keller Erika előtt az elmúlt évi klubéletről. A pénzügyi beszámoló után a tagság egyhangúlag elfogadta a tagdíj emelését 3500 Ft-ra, mivel az egyre emelkedő árak miatt csak így tudjuk kiadásainkat finanszírozni.

Januári összejeveteleink az influenzajárvány miatt megritkultak, de szerencsére komolyabb betegség nálunk nem volt.

Február 12-ei áhítatunkon köszöntöt-

tuk a 80 éves Nikodémné Zsuzsikát, akinek nagyon jó egészséget kívánunk ezúton is.

Február 26-án vendégünk volt id. Verasztó Antal. Igen tartalmas beszámolót tartott városunk alapításáról, őseinkről, temetőinkben nyugvó neves orosháziakról. Élvezetes előadását még hallgattuk volna sokáig, és reméljük, hogy még lesz mód folytatásra.

Március 5-én libasziros kenyér és lilahagymás vendéglátást tartottunk, színesítve ezzel a keddenkénti aprósüteményezést és Pleskóné Ibolya családja által felajánlott fánkozást, amit hálásan megköszönünk.

Március 12-én Szarvasra kaptunk meghívót Lázár Zsolt esperes úrtól egy nőnapi operettgálára, ahol egyesületünket bemu-

tatta Marika a többi térségi egyesületekkel együtt. A finom ebéd elfogyasztása után felkerestük a Mini Magyarországot, majd egy kézműves cukrászdában süteményeztünk egyet.

Március 19-én Csiszár Mihályné kedves tagtársunkat köszöntöttük 95. születésnapján. Jó egészséget és hosszú, boldog éveket kívánunk, várjuk szeretettel közénk.

A továbbiakban tervezzük egy anyák napi bográcso ebédet és készülünk az őszi, Pécs környéki kirándulásra. Szeretettel várunk új jelentkezőket.

„Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

[Róm 13,9b]

UJJ TIBORNÉ

Második hivatásgondozói nap

„Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.” [Jak 1,27]

Az előző évben próbaképpen egy úgynevezett „hivatásgondozói napot” tartottunk a szociális ágazatban szolgálók számára. Erre az alkalomra egybehívtuk a szeretetszolgálat, a diakónia, a Márta Kör, és a Gyülekezeti Nővéri Szolgálat csoportjainak szolgáló tagjait. Ezen az alkalmon az egymás munkájának megismerése és koordinálása, valamint az ápoló-segítő hivatás megélése volt a cél.

Úgy tűnik, a tavalyi kezdeményezés sikeres volt, és ez évben is szükséges egy ilyen találkozás. Erre március 9-én került sor. Az idei program vezérgondolata a látogatás volt, mint olyan esemény, ami az egész szolgálati rendszer alapja, origója.

Azonban rögtön kitűnt, hogy minden szervezetnek, segítőcsoportnak, hivatási helyzetnek más és másféle típusú látogatási funkciója van, hiszen más céllal és mód-

szerral indulnak útnak nap mint nap a szeretetszolgálat dolgozói, más gondolatokkal kopogtatnak be magányos társaik ajtaján a diakónia tagjai, más funkciója van a Márta Körnek, más egy lelkesítő látogatás, és más-ként vizitel a gyülekezeti nővér, illetve más-ként járnak el támogatási céllal a nővéri szolgálat csoportjai.

És még ezen belül is mennyi típusa van egy-egy ilyen szeretetből fakadó ajtónyitásnak! Megállapíthattuk, hogy már-már egy specializálódó szakágról beszélhetünk, hiszen nemcsak a meglátogatott helyzete, de a látogató betöltött szerepe is személyfüggő.

Vannak, akik csak az otthonukban élő embereket tudják a legnagyobb hasznossággal látogatni. Nekik ez a személyes feladatuk. Vannak, akik az időotthonokban élőkkel tudnak a legjobb gyümölcsöző időt eltölteni. Vannak, akik a kórházi és beteglátogatás prominens szolgálói.

A nővéri szolgálat csoportjai egy-egy speciális részfeladat megoldói, pl. betegmozgatók vagy a szemérmes szegényekhez adományokat eljuttatók.

Külön figyelmet szenteltünk a lelkesítő

látogatásnak, amiről Ördög Endre lelkész úr beszélt olyan élményszerűen, hogy mindannyian átélhettük az ilyenfajta találkozás lelket formáló hatásait.

Kérdeztünk is bőven, mert modern időkben és személyes szolgálati területeinken be kellett fogadni és meg kellett találni ennek a lehetőségeit, módját és szükségességét.

Egy dologban azonban minden látogatás, vizit, bekopogtatás, bekukkantás, segítségadás azonos: szükség van ránk, várnak minket, mennünk kell.

Idei találkozónkon az ebédet követően forrócsokis partin, kötetlen beszélgetés formájában oszthattuk meg eddigi élményeinket, tapasztalatainkat.

Öröm számomra, hogy továbbra is szükségesnek mutatkozik egy ilyen összegyűlés. Megállapodtunk, hogy minden évben legalább egyszer (március elején) aktuális témában megtartjuk a szociális ágazatban szolgálók hivatásgondozói napját. Isten dicsőségére és a magunk épülésére, örömére.

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

Újra kinyílik a templomajtó

Természetesen minden vasárnap és más szép alkalmon, de ahogy már eddig is próbálkoztunk (sikerrel) hét közben idén is kinyitjuk templomunk ajtaját az ide látogató turisták, elszármazott helybéliek... egyszóval minden érdeklődő előtt.

Jól bevált vendégfogadási módszerünkön nem változtattunk: minden hozzánk betérőt személyes idegenvezetéssel, érdeklődéshez, időhöz és kérdésekhez igazítva várunk.

Gondoltunk a külföldiekre is: idegen nyelvi tájékoztatók és nyelvi képzett házigazdák várják a látogatókat. Bejelentett csoportok számára igyekszünk orgonabemutatóval is szolgálni.

A szükségyszerűség létrehozott egy újabb felelős csoportot is, amelynek neve: templomi házigazdacsoprt. Ezek a testvéreink várják felkészülten az érdeklődőket.

Némi újdonságot is kínálunk templomunk „izgalmas” helyein: apró kiállításokkal, ismereteket átadó plakátokkal tesszük még bejárhatóbbá a templomot. Így a nyugati karzatol olvashatnak az evangélikus templom rendeltetéséről, funkciójáról, építési módjáról, gyülekezetünk és templomunk történetéről, az oltárterütről, és

azok egyházi esztendőn átvonuló változásairól, a Luher-rózsza értelmezéséről. A keleti karzat az egyházené és a hangzó éneké. Ide istentiszteleti liturgiánk és énekeink, valamint evangélikus himnuszunk kerül. Az orgona körül egy technikai ismertető mutatja be a lélek hangszerének működését.

Összekészítettünk egy mappát, melyben lapozható formában, képekkel, fotókkal tekinthető meg az orosházi evangélikusok „szent hajléka”.

Ide várunk minden kedves látogatót,

érdeklődőt, emlékezőt. Mikor? Hétfőtől szombatig, 10–13 óráig, de ezen idő természetesen szükség szerint rugalmasan bővíthető.

Csoportok jelentkezését is várjuk. Az előzetes bejelentkezéseket a Lelkészi Hivatal fogadja.

Hittel valljuk: „*A vendégszeretetről meg ne feledkezzetek, mert ezáltal egyesek – tudtukon kívül – angyalokat vendégeltetek meg.*” [Zsid 13,2] Erős vár a mi Istenünk!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

Megkésétt nekrológ apropóval

Dr. Hegyes Lajosné dr. Zalay Lenke Ilona 1938. február 2-án született Orosházán. A családjával Tatársáncson, tanyán nevelkedő kislány Cinkuson kezdte iskolai tanulmányait. Később a Táncsics Mihály Gimnáziumban tanult kollégistaként, majd Budapesten, az orvostudományi egyetem fogorvosi karán tanult tovább. Fogorvosi pályáját Hódmezővásárhelyen kezdte, ahol megismerkedett dr. Hegyes Lajos állatorvossal. 1962-ben kötöttek házasságot a szegedi dómban. Mezőhegyesen kezdték közös életüket, majd 1973-tól három évtizeden keresztül Csanádpalotán éltek, ahol mindketten a település köztisztviselői voltak. Egyetlen gyermeküket 20 éves korában, súlyos betegség következtében veszítették el. Az időközben Szegeden felépült házukba a kétezres évek

elején költöztek be, hogy nyugdíjas éveiket ott töltsék.

Lenke néni mindig rendre, szépségre, harmóniára törekedett maguk körül. Édesanyjától örökölt kezűgyességét hímezések és gobelinek tucatjai dicsérik. 42 évnyi boldog házasság után, 2004-ben kellett végső búcsút vennie férjétől. Meggyengült egészségére tekintettel 2016-ban szeretetotthonba költözött, ahol két évvel később, 2018. február 9-én, 80 éves korában hunyt el. Hamvait férje és fia mellé helyezték a szegedi dóm altemplomába. Az evangélikus szertartás során Ribár János, egykori orosházi igazgatólelkész, esperes búcsúztatta dr. Hegyes Lajosné dr. Zalay Lenkét.

Mindezek apropóját most, bő egy évvel később az adja, hogy dr. Hegyes Lajosné Lenke néni anyagi javait – egyenesági le-

származottja nem lévén – végrendeletében az Orosházi Evangélikus Gimnáziumra hagyta. Az elhunyt ezzel kapcsolatos motívációját nem ismerjük pontosan. Az evangélikus gimnázium iránti érzelmi kötődéséről unokahúga, Virókné Pusztai Gyöngyi beszélt nekünk, aki Lenke nénivel szoros kapcsolatot tartott, s annak halálát követően az ügyeket intézte. Az elhunyt rövid életrajzát is ő bocsátotta rendelkezésünkre – köszönet érte. A Székács József Evangélikus Iskola közössége hálás szívvel fogadja az örökölt több mint 7,5 millió forintot, és Istennek tetsző módon fogja azt felhasználni. Legyen áldott dr. Hegyes Lajosné Lenke néni emléke egész életéért és az iskolánk iránt tanúsított nagylelkűségéért!

NAGY RÓBERT
intézményvezető

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

„A partnerségtől a közösség felé”

Az intézményi partnerkapcsolatok hatásfokozó ereje

A keresztény Iskolák Nemzetközi Szövetsége (ACSI) nemrég Budapesten tartotta azt a nemzetközi konferenciát, amelyen 32 ország közel 200 oktatásvezetője és pedagógusa vett részt. Az eseményen az orosházi Székács evangélikus óvodát és iskolát négyen képviseltük.

A szerda esti áhítat már azt vetítette előre, hogy Isten bőséges áldását élhetjük meg a három nap során. Az áhítatot követő nyitó előadás címe volt a fent idézett *A partnerségtől a közösség felé*, amelyet a szövetség európai igazgatója, Demeter László tartott. A konferencia alapvető célja az volt, hogy a résztvevő intézmények között együttműködési kapcsolatok jöjjenek létre, a már meglévők pedig erősödjenek, vagy akár új tartalmakkal bővíljenek. Ugyanakkor – ahogyan azt már a nyitó előadás témája sugallta – nem pusztán egy hagyományos értelembe vett partnerség kialakítása a fő cél, amelyből mindkét fél profitálni igyekszik. A keresztény oktatási intézmények között sokkal inkább egyfajta közösség kialakítására kell törekedni, amely „az Isten Országáért végzett szolgálat hatását kell hogy

erősítse.” Ez az elgondolás az, amely alapvetően más irányt szab a keresztény iskolák közötti partnerségnek a „hagyományos” intézményi együttműködésekhez képest. Isten áldásaiban bízva, Isten vezetését követve más megvilágításba kerül a „partnerség” fogalma és a lehetőségek kiszélesednek. Ha hiszünk abban, hogy keresztény emberek és keresztény szellemiségű intézmények a kö-

zösséget nagyon sokféle módon tudják megélni és egymás felé közvetíteni, akkor a krisztusi alapon nyugvó partnerség lehetőségei kitarulnak előttünk.

A sok értékes előadás és műhelybeszélgetés mellett a konferencia talán legléle-

emelőbb pillanata volt, amikor 200 résztvevő közös énekléssel dicsérte Istent, majd együtt – mindenki a saját anyanyelvén – mondtuk el az Úrtól tanult imádságot. Hasonlóan inspiráló élmény volt beszélgetni azzal az amerikai iskolaigazgatóval, aki Madrid egyik külvárosában vezet egy kicsiny, angol nyelvű iskolát, és nyilvánvaló törekvése, hogy Krisztus-centrikus iskolává formálja. A pakisztáni résztvevők arról számoltak be, hogy a saját és családjuk életét teszik kockára azzal, hogy keresztény iskolát vezetnek. Számukra a legnagyobb segítség, amit innen Európából nyújthatunk, ha imádkozunk értük. De találkoztunk lengyel iskolavezetővel is, aki történelmi sors társként elsősorban a keleti blokk országokban keres partnerintézményt, valamint olyan hollandokkal, akik keresztény tanárok képzésével foglalkoznak egyetemükön.

Érdeklődéssel, nyitottsággal indultunk a konferenciára – új ismeretségekkel, előremutató ötletekkel, inspirációval és Isten bőséges áldásával tértünk haza.

NAGY RÓBERT
intézményvezető

Szeretettel tesszük közzé, hogy a nővéri szolgálat segítő lehetőségeivel (Éléskamra és egyéb formájú segítyeivel, tárgyi dolgaival) a templommal szemben, az *Alvégi parókia udvarából* nyíló kedves kis helyiségben talált otthonra, melynek neve: **„A GYÜLEKEZETI NŐVÉRI SZOLGÁLAT LOGISZTIKAI KÖZPONTJA”**.

Kérjük, hogy – előzetes egyeztetés híján – a következő félfogadási időszakokban keressék a szolgálatot: **HÉTFŐNKÉNT és PÉNTEKENKÉNT 9–11 ÓRÁIG**.

Segítséget kínálunk akut és hosszú távú ápolási, prevenciós, szociális, betegmozgatási és minden ide tartozó ügyben. Előzetes egyeztetés a **+36 20/775-3912-es telefonszámon** vagy a Lelkészi Hivatalban.

Are you in? – Benne vagy?

Ezzel a kérdéssel köszöntöttük tanulóinkat az *Acorn camps* téli táborában, melyen 50 gyermek vett részt. Örömről szólóan, hogy: IGEN! Benne voltak a játékban, a sportban, a kézműveskedésben, és benne voltak az igehallgatásban, imádkozásban, közös éneklésben, dicsőítésben is.

A megelőző este pedig a gimnazistákkal a *Mesteresten* készítettünk egymásnak hamburgert vacsorára, játszottunk és beszélgettünk igehirdetés után.

Hálátelt szívvel hallgattuk Máté evangéliumából, hogy Jézus meg akar és meg is tud minket gyógyítani. Elég az ő érintése

vagy akár csak szava, mint a leprások vagy a százados szolgájának történetében.

Mindezeket azokkal az angol fiatalokkal élhettük át, akik idejüket, pénzüket nem sajnálva csak azért utaztak Magyarországra erre a hétvégére, hogy a mi gyermekeinkkel foglalkozzanak, és bizonyosságot tegyenek élő hitükről.

A hétvégi tábor a gyülekezettel közös istentisztelettel zárult vasárnap délelőtt. Reménység szerint nyáron a *Nagy tali* ifjúsági táborban, Bonyhádon fogunk ismét találkozni.

FAZEKASNÉ JANKOV ILDIKÓ

MIÉRT NE! – Missziói nap 2019. május 18-án, 10–17 óráig Békéscsabán

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Evangélikus népművészeti találkozón jártunk

„A hagyományt nem ápolni kell, hisz nem beteg. Nem őrizni kell, mert nem ráb. Hagományaink csak akkor maradhatnak meg, ha megéljük őket!” [Sebő Ferenc]

2019. március 1–3-ig a Martin György Kulturális Egyesület és a Fasori Evangélikus Gimnázium tizedik alkalommal rendezte meg a MEGiNT-et, vagyis a Magyarországi Evangélikus Gimnáziumok Népművészeti Találkozóját. Ennek a rendezvénynek Barcsay Zsombor az ötletgazdája és főszerzője, aki a Martin György Kulturális Egyesület elnöke.

Az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium 6. alkalommal vett részt ezen a rangos eseményen, ahol sok-sok evangélikus intézmény táncosa és énekeese mutatkozott be. A rendezvény bővelkedett programokban.

Intézményünket az 5. a osztály tanulói képviselték. Az orosházi gyerekek dunántúli táncokat mutattak be Ravaszné Hor-

váth Marianna vezetésével. A pedagógus évek óta készít fel csoportokat iskolai, városi, valamint városon kívüli fellépésekre.

A találkozó első napján került sor a IV. Nits Márta Országos Népdaléneklési Versenyre. A verseny névadója a Bárczy István-díjas Nits Márta középiskolai ének-zene tanár,

aki igazán nélkülözhetetlen szervezője volt a MEGiNT-nek. Éveken keresztül irányította a *Tiszán innen, Dunán túl* elnevezésű országos népdalversenyt a Néprajzi Múzeumban.

Szombaton minden résztvevő csoport

koszorúval tisztelgett Martin György dombozművénel, aki egykor a fasori gimnázium tanulója volt, s néptáncutató lett.

Ezt követte a néptáncgálaműsor, amely előtt Schmittné Makray Katalin, a rendezvény fővédnöke és Hajdó Ákos, a Fasori Evangélikus Gimnázium igazgatója köszöntötte a résztvevőket. A gálán igazán szép és színvonalas produkciókat mutattak be a diákok. A fellépő táncosokat Nagy Albert és zenekara kísérte. A műsort a videós közvetítésnek köszönhetően élőben lehetett követni a Facebookon.

A tizedik, jubileumi találkozó tiszteletére hatalmas tortával lepték meg a fellépőket. Az utolsó napon, a népművészeti versenyek eredményhirdetése után istentisztelet zárta a találkozót.

Minden ilyen rendezvény jó alkalom arra, hogy a fiatalok átérezzék, hogy a néptánc, a néphagyomány, a népszokás kultúráink, műveltségünk része, amit feladatunk fenntartani.

RAVASZNÉ HORVÁTH MARIANNA

Orosháza alapítására emlékeztek a Székács-héten

Iskolánk minden évben projekthéttel ünnepli névadóját március derekán. Ebben az esztendőben a jeles események közül a gyülekezet számára is legfontosabbat választottuk ki témaként: Orosháza alapításának 275. évfordulóját.

Hagyományosan a Székács-héten zajlanak a sokszínű versenyek: tantárgyi, tanulmányi megmérettetések, koráléneklési és mesemondóverseny, valamint a legszebb füzeteket is ekkor értékelik.

A hét projektnappal indult, amikor rendhagyó foglalkozások keretében, élményszerűen tanulhattak diákjaink. Az alsó tagozatosok bejárták a várost, nevezetes szobrokat néztek meg, templomokat kerestek fel, gyűjtőmunka után plakátot készítettek, címet színezték. A felső tagozatosok és a gimnazisták egy városismereti vetélkedőn vettek részt, ahol a feladatok minden diákot megmozgattak, illetve ők a zombai harangot gondolták újra, és készítették el a saját változatukat belőle. A délelőtti folyamán sor került egy vetítésre is, melyen a Zákeus Média Centrum által 1994-ben a gyülekezet alapításának történetéről készített filmet is láthatták a diákok. A projektnap lezárása a főtéren Szigethy Szilárd iskolalalelkész vezetésével zajlott. Az üveg

körtefa körül üvegpalackkal a kezében gyűlt össze az egész iskola a záró áhítatra.

A Székács-hét ebben az esztendőben is gálaműsorral fejeződött be. Az igényesen összeállított műsorban 18 produkciót láthattak-hallhattak a nézők, több mint 50 gyerek állt színpadra néptáncosként és moderntáncosként, énekeltek, játszottak, verselték, meséltek, jeleneteket – de még bűvésztrükkök is szerepeltek a műsorban. Óvodástól a nagy gimnazistáig sok-sok tehetséges diák mutatta meg tudását, felkészültségét. Büszkéek vagyunk rájuk!

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA
igazgatóhelyettes

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Evangélikus hittanverseny 2019

„...én vagyok.” [Lk 24,39b]

A fenti ige volt a mottója a Magyarországi Evangélikus Egyház által 28. alkalommal meghirdetett – hagyományosan három fordulóból álló – bibliaismereti vetélkedőnek, melyen általános iskolai évfolyamok vettek részt. A témát Lukács evangéliuma szolgáltatta, ez alapján a csapatok mélyebben ismerkedhettek meg Jézus életének főbb állomásaival.

A városi szintű megmérettetésre iskolánkban került sor február 25-én és 26-án. Eredmények:

1–2. évfolyam

I. hely: Székács iskola 2. a (Keresztes Viktória, Nagy Noémi, Szilágyi Liliána, Zsoldi Lajos). Felkészítő: Berta Tünde.

II. hely: Székács iskola 2. b (Kvak Gergely, Nagy Zétény, Óvári Csaba, Varju Dániel). Felkészítő: Berta Tünde.

III. hely: Székács iskola 2. b (Mikó Bendegúz, Stéfán Enikő, Tajthy-Vandlik Patrik, Zábrádi Bence). Felkészítő: Berta Tünde.

3–4. évfolyam

I. hely: Székács iskola 4. b (Botos Balázs, Fazekas András, Szalai Péter, Varju Márton). Felkészítő: Berta Tünde.

II. hely: Székács iskola 3. a (Bánki-Horváth Antal Botond, Béneyi Nelli, Trupulai Milán, Ujj Emese). Felkészítő: Szigethyné Szenteczki Katalin.

III. hely: Székács iskola 4. a (Nochta Tímea, Novodomszki Jázmin, Pintér Dóra, Szabó Nikolett). Felkészítő: Berta Tünde.

5–6. évfolyam

I. hely: Székács iskola 6. b (Benkő Máté, Hajdú Viola, Nyári Zsófia, Tóth Dániel). Felkészítő: Szigethyné Szenteczki Katalin.

II. hely: Székács iskola 5. b (Czikora Kata, Molnár-Farkas Luca, Móricz Nikolett, Pajkó Rebeka). Felkészítő: Celuskáné

Csepregi Alícia, valamint Eötvös iskola 5. o. (Csöke Nóra, Korányi-Gebura Márk, Molnár Barbara, Olajos Szandra). Felkészítő: Dimákné Zsoldi Katalin.

III. hely: Székács iskola 6. a (Csizmadia Gergő, Csizmadia Szabolcs, Hodálík Ádám, Vincze Bence). Felkészítő: Szigethyné Szenteczki Katalin.

7–8. évfolyam

I. hely: Székács iskola 7/6 (Kopanyicza Lara, Nagy Emma, Ribárszki Anna, Zalai Bernadett). Felkészítő: Szigethyné Szenteczki Katalin.

II. hely: Tánicsis iskola 8/8 (Hellenthal Mary Susanne, Rajki András, Szemenyei Beatrix, Szénási Kiara). Felkészítő: Trincsi Andrea.

III. hely: Székács iskola 8/6 (Balla Bence, Hegedűs Regina, Kalmár Zita, Karsay Panna). Felkészítő: Szigethyné Szenteczki Katalin.

Röviddel ezután, március 9-én a megyei fordulóra is sor került a sarvasi Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola szervezésében. Eredményeink:

1–2. évfolyam

I. hely: Keresztes Viktória, Nagy Noémi, Szilágyi Liliána, Zsoldi Lajos. Felkészítő: Berta Tünde.

3–4. évfolyam

I. hely: Botos Balázs, Fazekas András, Szalai Péter, Varju Márton. Felkészítő: Berta Tünde.

5–6. évfolyam

I. hely: Benkő Máté, Hajdú Viola, Nyári

Zsófia, Tóth Dániel. Felkészítő: Szigethyné Szenteczki Katalin.

7–8. évfolyam

II. hely: Kopanyicza Lara, Nagy Emma, Ribárszki Anna, Zalai Bernadett. Felkészítő: Szigethyné Szenteczki Katalin.

Az országos verseny döntőjére március 30-án Budapesten, az Evangélikus Hittudományi Egyetemen került sor. A gyermekeknek már a részvétel is ajándék volt, hiszen tartalmas programokkal várták az ide érkező csapatokat. A versenyfeladatok megoldása után mindenki kikapcsolódhatott, feltöltődhetett. Az eredményhirdetésre az egyetem evangélikus templomában került sor. A tartalmas nap után mindenki élményekkel gazdagodva térhetett haza.

Úgy vélem, nyertes az, aki a verseny bármely fordulóján részt vehetett – függetlenül az ott elért eredményektől –, hiszen mind bibliai ismeretekben, mind lelkiekben gazdagodhatott.

Az országos forduló eredményei:

1–2. évfolyam

VIII. hely (20 csapatból): Keresztes Viktória, Nagy Noémi, Szilágyi Liliána, Zsoldi Lajos. Felkészítő: Berta Tünde.

3–4. évfolyam

XIII. hely (21 csapatból): Botos Balázs, Fazekas András, Szalai Péter, Varju Márton. Felkészítő: Berta Tünde.

5–6. évfolyam

II. hely: Benkő Máté, Hajdú Viola, Nyári Zsófia, Tóth Dániel. Felkészítő: Szigethyné Szenteczki Katalin.

Minden versenyzőnek és felkészítőnek gratulálunk és Isten áldását kérjük további munkájára!

BERTA TÜNDE
hittantanár

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Bemutatkoznak a leendő 1. osztályosok tanítói

Az evangélikus oktatást és a keresztyén értékrendet szeretné egy minőségi oktatással karöltve a gyerekek elé tárni a Székács József Evangélikus Iskola négy tanító-nője.

De hogy mit is jelenthet az alsó tagozatos diákok számára a keresztyén oktatás? – Mi úgy gondoljuk, hogy leginkább Jézus arcát próbáljuk a gyerekeknek megmutatni, az ő személyét, az ő tanításait a gyerekek elé vinni és követendő példaként állítani –

lomban vasárnaponként tartott családi istentisztelet is.

Osztályuk, a leendő 1. a és 1. b osztály napközti otthonos formában indul a következő tanévben. A délelőtti tanítási órákat követően délután a gyerekeknek lehetőségük lesz részt venni különórákon, szakkörökön, különböző fejlesztéseken, amire éppen szükségük lesz. – Tantárgycsoportos oktatásban dolgozunk, felváltva tanítjuk a tárgyakat. Az „a” osztály angolt tanul majd

kolának. Utóbbi célja, hogy a gyerekek pozitív megerősítéseket kapjanak, pozitív énképpel rendelkezzenek, mely egy boldogabb élethez vezet majd őket felnőttkorukban, és az esetleges kudarcaikat is könnyebben dolgozzák fel. Úgy tervezik, hogy 4. osztály végéig kísérik a gyerekeket, tehát nagy felmenő rendszerben kezdenek dolgozni. – Megfogjuk a kezüket 1. osztályban, és 4.-ben engedjük el – tette hozzá Feketéné Varga Mónika, a leendő 1. a osztály osztályfőnöke.

A négy tanítónő előkészítő foglalkozásainak sorozata a *Túl az Óperencián* címet viseli. Négy alkalmat terveztek a gyerekeknek az iskola és saját maguk bemutatásához, melyben egy mesén, *Bódog és a Szomorilla* történetén keresztül nyújtanak a gyerekeknek változatos tevékenységi formákat. A február 6-án, február 13-án, február 27-én és március 6-án tartott foglalkozások között február 20-ára nyílt napot szerveztek, ahol a tanítási órák menetébe és felépítésébe pillanthatnak be az érdeklődők. – A gyermekcentrikusságot és a családi hangulatot szem előtt tartva szeretnénk elérni ezzel a programmal, hogy a gyerekek mellett a szülők is bizalommal forduljanak hozzánk, és feltehessek az esetleges kérdéseiket – mondták.

Nagy Róbert, az iskola igazgatója elmondta, hogy a leendő 1. osztályos gyerekeknél nagyon meghatározó, hogy kik lesznek a tanítók, kiknek a kezei alá kerülnek. – Ez a felkészítő sorozat tökéletesen alkalmas arra, hogy megismerjék őket – tette hozzá.

BOJTOR ZALÁN
(oroscafe)

ismertette a nevelésük lényegét Feketéné Varga Mónika.

Ezért munkatársaival (Földesiné Erős Klárával, Palcsekné Józsa Szilviával és Tóth Lindával) igyekeznek eszerint az értékrend szerint tanítani, amihez kiváló kiegészítésül szolgálnak a reggeli elcsendesedések és a fiatalabb korosztálynak az evangélikus temp-

idegen nyelvként, a „b” osztály németet. Az egyik osztály asztaliteniszet fog a mindennapos testnevelés keretein belül, a másik pedig vívni. Emellett a sakk és a néptánc is újdonságként hathat – mesélték.

Fontos még számukra a környezettudatos nevelés és az a *Boldogságprogram*, melyben már második éve van része a Székács is-

A GYŐRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségi állapotú, rászoruló orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elvitteles vagy kiszállítási formában. Ennek díja kiszállítással **680 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így egy adag ebéd 625 Ft. Szociális helyzettől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető. Az igényt bejelenteni személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.), vagy a 06 68/412-402-es, illetve a 06 20/770-0456-os számon lehet.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Kedves Szülők, Nagyszülők!

Közeledik az óvodai beíratás ideje, ami a 2019/2020-as nevelési évre április 24–25. (szerda, csütörtök), 8–17 óra.

A beíratást megelőzően a leendő kis óvodások számára március 30-án nyílt napot szerveztünk, amikor a családok az óvodával, az óvodában folyó nevelőmunkával, a leendő óvó nénikkel ismerkedhettek. A gyülekezet tagjainak és minden kedves érdeklődőnek pedig ezúton adunk – rövid bemutatkozás formájában – tájékoztatást óvodánk életéről és az itt folyó nevelőmunkáról.

Intézményünk ökumenikus nyitottságú evangélikus egyházi óvoda. Városunk és egyben a Magyarországi Evangélikus Egyház legnagyobb óvodájában végezzük nevelőmunkánkat. Óvodánkban szeretetteljes légkör, családi környezet fogadja óvodásainkat. 6 gyermekcsoportban folyik a nevelőmunka: 2 vegyes életkorú, és 4 tiszta korcsoportú (mini, kicsi, középső, nagy) csoportot működtetünk. Az óvodában folyó nevelőmunkát 12 óvodapedagógus, 1 pedagógiai asszisztens és 6 dajka látja el. Az óvoda épületének kialakítása – amely az évek során (az uniós elvárásoknak megfelelően) többször megújult – optimálisan megfelel az óvodás korosztályú gyermekek szükségleteinek. Esztétikusan kialakított galériás csoportszobák, szőcsoba és tágas udvari játszótér szolgálja fejlődésüket.

Pedagógiai programunkban a keresztyén szellemű, inkluzív szemléletű pedagógia, az integráló nevelési mód és a differenciáló tanulásszervezés egymást kiegészítve jelenik meg. A kiemelt figyelmet igénylő gyermekek integráltan vesznek részt az óvodai életben. Nagyon fontosnak tartjuk az egyéni fejlesztést, nagy figyelmet fordítunk a különösen jó képességű gyermekek tehetségfelfedezésére. Örömeinkre 2018-tól óvodánk „Akkreditált Kiváló Tehetségpontként” működik. Nagy gondot fordítunk a gyermekek környezettudatos neve-

lésére is. „Zöld Óvoda” lévén a gyermekek figyelmét tudatosan és következetesen irányítjuk a teremtett világ szépségeire, a növények, állatok védelmére, az egészséges, tiszta környezetünkért történő közös felelősségvállalásra. A gyermekek sokoldalú fejlesztése mellett lehangsúlyosabb nevelési területnek tekintjük a lelki nevelést. Törekszünk az értékes lelki tartalmakat hordozó együttléteket biztosítására. Gazdag és áldott lehetőségeket kínálunk arra, hogy együtt éljük át Isten végtelen szeretetének és gondoskodásának jeleit a mindennapokban. Meggyőződésünk, hogy az óvodánkban megvalósított nevelőmunkával missziós feladatot is végzünk, hiszen közvetítjük a kisgyermekek és családjaik felé Isten szeretetének örömhírét.

A 2019/2020-as nevelési évben a Mókus, a Maci és a Halacska csoport várja az újonnan érkező kisgyermekeket. A legtöbb óvodás a Mókus csoportba érkezik majd, ahol mini csoportosként kezdik meg óvodás éveiket. A keresztyén pedagógia alapjaira építkezve az Úristen gondviselésében és szeretetében bízva végezzük a kisgyermekek közötti szolgálatunkat, és ezt a szellemiséget igyekszünk példaként tükrözni a gyermekek és a családok felé is. Gondosan odafigyelve gyermekeink lelki nevelésére, igyekszünk elvetni kicsi szívükbe a hit apró magvacskáit, olyan értékrendet közvetíteni, amelybe a későbbi életük során is kapaszkodhatnak. A keresztyén szellemű nevelés mellett arra törekszünk, hogy a csoportunkba járó gyermekek szeretetteljes, gondoskodó, esztétikus környezetben növekedjenek, ahol mindegyikük jól érzi magát, és Istentől kapott adottságai maximálisan kibontakozhatnak. A kicsiknél legfontosabbnak tartjuk a szabad játékot, a teremtett világ közös felfedezését, az egészséges életmódra nevelést, a mindennapos mozgásos tevékenységeket, sok mesével és énekes játékkal tarkítva. Célunk, hogy óvodás éveik végére olyan gyermekeket neveljünk, akik tele vannak élményekkel, krea-

tív, érdeklődő, tudásvágygal rendelkező, hitre nyitott személyiségek. Hisszük, hogy személyes példával, magatartással, szakmai felkészültséggel, Istentől kapott talentumainkat a gyermekek javára fordíthatjuk.

Természetesen érkeznek új óvodások a vegyes korcsoportú Maci és a Halacska csoportba is, melyek számos gyermeket bocsátanak iskolába, és várják helyükre az újonnan érkezőket. A vegyes csoport sajátossága, hogy nemcsak mi, pedagógusok várjuk nagy-nagy szeretettel a közénk érkező piciket, hanem a többi csoporttárs is lelkesen, kíváncsian készül: vajon milyenek is lesznek új játszótársaik. A heterogén csoportösszetétel lehetőségeit kihasználjuk az elfogadás, az alkalmazkodás, és a segítségnyújtás területein. A gyermekek énképét, önértékelését erősítjük pozitív tulajdonságaik kiemelésével úgy, hogy az Úrtól kapott tehetségük kiteljesedhessen. Keresztyén nevelésünk szellemisége az óvodai élet egész napját áthatja. Evangélikus gyermekdalaink többször felcsendülnek a nap folyamán. Törekszünk arra, hogy elcsendesedéseink alkalmával megtapasztalják a nyugalmat, az egymás iránti tiszteletet, a keresztyén értékek sokszínűségét. Igyekszünk a családokkal közösen, a hagyományos egyházi értékeket közvetítve, együtt nevelni a gyermekeket.

„Kezük a kezünkben, szívük a szívünkben. Jövőjük a legjobb helyen, mert azért vagyunk, hogy Nekik a legjobb legyen.”

Szeretettel várjuk a leendő óvodásainkat:

a Mókus, a Maci és a Halacska csoport óvónői

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.” [Mk 10,14b]

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Csehi József

KERESZTELÉS (3 éven aluli gyermekek)

Giballa Titusz és Tóth Szilvia leánya:

ZITA SZILVIA 2018. december 23.

Giballa Titusz és Tóth Szilvia leánya:

GRÉTA DÓRA 2018. december 23.

Fehér Károly Zsolt és Gyurász Klaudia Nikolett fia:

CHARLES 2019. január 19.

Tóth János és Vigh Mónika fia:

TAMÁS 2019. március 10.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

TEMETÉS (2018. december 10.–2019. április 10.)

Mór-Baranyai Józsefné (Dér Etelka 96), Németh Antalné (Tóth Katalin 91), Fazekas Bálintné (Karkus Mária 97), Zalai Ferenc Lajos (80), vitéz lovag Simon Árpád (97), Bella Iván (85), Sonkolyos Dezső György (90), Szikora Istvánné (Liszka Erzsébet 88), Turú Géza (92), Kiss József (87), Gyenes Andrásné (Borcsiczky Éva 88), Bánki Horváth Jolán (87), Bartus Iván Pál (83), Szokolai Béla József (76), Ianos Ecaterina (81), Kaluzsa Zoltánné (Márta Tünde 47), Görbics Gyula Gézánné (Hartmann Julianna Jolán 70), Szilágyi Károlyné (Kunos Magdolna Katalin 87), Ujj Sándor Pál (65), Fekete István (89), Küzdő Ferenc (78), Szabó Tiborné (Szemenyei Margit 78), Tóth János (81) „A VILÁG PEDIG ELMÚLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

HALLHATÓ

IGE

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit a kedves testvérek hétről hétre meghallgathatják az interneten is, az **oroshaza.lutheran.hu/igehirdetesek** címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol az ő igéje hangzik. Hisszük a prófétai tanítást, miszerint: „... az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55,11]

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2018. december 10.–2019. április 9.

Berta Károlyné	2000 Ft	Zsíros Sándorné	3000 Ft	Tompa Pál	2500 Ft
Celuskáné Csepregi Alícia	2000 Ft	Zsoldi Attila és felesége	1000 Ft	Horváth Éva	10 000 Ft
Csepregi Ervinné	2000 Ft	Györgyi József és felesége	1000 Ft	Tóth Béla	2000 Ft
Domonkosné Ujj Veronika	10 000 Ft	Bencze Géza és felesége	20 000 Ft	dr. Lamper László	2500 Ft
Györgyi István	5000 Ft	Szász Istvánné	3500 Ft	Győri-Dani József és felesége	2000 Ft
Halupa József és felesége	2000 Ft	Szokodi László	1000 Ft	Ujj Tiborné	2000 Ft
Ilovsky Béla	10 000 Ft	Szula Mária	2000 Ft	Tóth László	3000 Ft
Jankó Bálint	4000 Ft	Horváth Kálmánné	2000 Ft	Schmieder Józsefné	1000 Ft
Jankó István és felesége	2000 Ft	Papp Vilmosné	2000 Ft	Kissné Betkó Katalin	3000 Ft
Kecskeméti Norbert és felesége	2000 Ft	Kovács Tiborné és Tímea	2000 Ft	dr. Horváthné Csepregi Terézia	1500 Ft
Király Béla és felesége	4000 Ft	Szemenyei János	1000 Ft	Verasztó Ferenc	3000 Ft
Oláh Imréné	1000 Ft	Balogh János és felesége	10 000 Ft	Bodzsár Lászlóné	1000 Ft
özv. Vetési Imréné	1000 Ft	Koszorús Pál és felesége	10 000 Ft	Kovács Ferenc	2000 Ft
Pusztainé Nagy Erzsébet	1000 Ft	Csete Sándor és családja	5000 Ft	Zsíros Ibolya	2000 Ft
Rajki József és családja	2000 Ft	dr. Soós Tibor	5000 Ft	Zsíros Gyöngyi	2000 Ft
Ravasz Béláné	2000 Ft	Juhász Nagy Mihály	2000 Ft	Dér Jánosné	2000 Ft
Sebestyén Istvánné	1000 Ft	Berta Károlyné	2000 Ft	Deák Ferencné	2000 Ft
Szemenyei Sára Ilona	2000 Ft	Pásztorcik Jánosné	2000 Ft	Székács Evangélikus Iskola	10 000 Ft
Tarr István és felesége	2000 Ft	Kiss János	2000 Ft	Név nélkül, de Istennél	
Ujj Mária	1000 Ft			tudva lévő 1 fő	2000 Ft

HARANGSZÓ

MÚLTIDÉZŐ

MELLÉKLET

OROSHÁZI EVANGÉLIKUSOK LAPJA

25 ÉVE ÍRTUK...

Beköszöntő

Régi hagyományt elevenítünk fel, amikor gyülekezetünk újságjával bekopogtatunk testvéreink és minden érdeklődő ajtaján. Az orosházi evangélikus gyülekezet 250 éves története folyamán már kétszer indított újságot. Először 1927. májusában *Orosházi Evangélikusok Lapja* címen, Kálmán Rezső lelkész szerkesztésében, majd a halálával 1933-ban megszűnt lap helyett 1934-ben *Orosházi Evangélikus Élet* címen adott ki újságot a gyülekezet Horémusz Pál lelkész főszerkesztő irányításával.

Most, a jubileumi évünkben induló újságunknak a *Harangszó* címet adtuk. A cím megválasztása jelképes. Ahogyan a harang szava messze hallatszik, úgy szeretnénk eljutni mi is híreinkkel nemcsak a városközpontban, de a város peremén, sőt a tanyákon lakó testvéreinkhez is.

A harangszót funkciója szerint különböztetik meg. Ennek megfelelően szeretnénk újságunkkal „hírharanggá” lenni.

Vannak még ma is olyan gyülekezeink, ahol a gyülekezet tagjainak halálhírét egy vagy több rövid harangszóval, „csendítéssel” adják tudtul, attól függően, hogy férfi, nő vagy gyermek az elhunyt. Majd ezután következik a hosszabb harangozás. Mi azonban elsősorban a jó hírt, vagy ahogyan görög néven ismerjük a Bibliából: az evangéliumot szeretnénk eljuttatni testvéreinkhez arról, hogy „...úgy szeretne Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” [Jn 3,16.1] Természetesen a gyülekezetben, egyházmegyénkben és az egyházban történő eseményekről is tájékoztatást kívánunk adni lapunk olvasóinak.

„Jelzőharanggá”, vagy ahogyan ezt korábban mondták, vészharanggá is kívánunk lenni, amikor féltő szeretetből felhívjuk a figyelmet azokra a veszélyekre, bűnökre, amelyek megronthatják a fiatalok és idősek, a családok, a gyülekezet, a közösség életét. Ezzel segítséget szeretnénk nyújtani azok-

nak, akiknek veszélyben van a biztonsága, nyugalma, lelki békessége.

„Hívóharanggá” is szeretnénk válni azzal, hogy az Isten által számunkra felkínált alkalmakra: istentiszteletekre, áhítatokra, bibliaórákra, szeretetvendégségekre, az evangélikus keresztyén testvéri közösségre, az egybetartozás munkálására hívogatunk a Harangszó hasábjain. Így is fogalmazhatom: Jézushoz hívogatunk, tudva azt, hogy minél közelebb jutunk Jézushoz, annál közelebb kerülünk egymáshoz. Ezért bízunk abban, hogy lapunk összekapcsoló erővé lesz fiatalok és idősek, egészségesek és betegek, tehetősebbek és anyagi-

lag erőtlenekek, házastársak és családtagok, szülők és gyermekek, vezetők és besorozottak között, minden ember között. Reméljük azt, hogy újságunk eljut a távolban lakókhöz, a munkába járókhoz, az ágyhoz kötöttekhez, a kórházban gyógyulást várókhöz és a szociális otthonokban lakókhöz éppen úgy, mint a gyülekezet aktív tagjaihoz, és mindenki olvashatja belőle azt, ami számára pillanatnyi élethelyzetében a legfontosabb.

Böjt első vasárnapján megjelenő lapunknak ezzel az első számával „meghúztuk” a harangot, hogy bűnbánatra indító, vigasztaló, útmutató és reményt adó szava eljusson testvéreinkhez is. Kérjük, nyissák ki szívük és értelmük ajtaját, hogy betérjen mindnyájukhoz az élet Ura, és vele a szeretet és a békeség, hogy 250 éves városunk és gyülekezetünk népe a mi lelkiekben meggazdagodott életünk által is tovább haladjon

az időben újabb évszázadok felé, a bodogabb jövő felé, az örök élet felé.

Ezekkel a gondolatokkal köszöntünk igaz szeretettel minden kedves olvasót, és kérjük, fogadják lapunkat olyan szeretettel, mint amilyennel azt mi elkészítettük és útjára indítjuk.

PINTÉR JÁNOS

Mióta van kerítése a templomnak?

A nap már lejjebb csavarta melegét, amikor a templomkert melletti nevesincs kisközben megállított az ős illata. Éppen a fák színompás leveleit és a táncoló sárga fénysugarakat csodáltam, amikor – akárcsak a mesékben – egy jóságos hang szólalt meg mellettem: „Kislány voltam, amikor ez a kerítés készült, oskolás...” Ennyit mondott a hang tulajdonosa, s aztán ahogy jött, el is ballagott békeséggel a dolga után.

Talán elérkezett a pillanat, amikor a kerítés valódi koráról a fenti közlésnél pontosabb választ is adhatunk. A templomkert rendezésére az idők folyamán többször is sor került. Kerítés ügyben utoljára 1927–1928-ban. Az 1927. évi ügyészi jelentés szerint az akkor drótkerítéssel kerített templomkert területe 779 négyszögöl nagyságú volt. Mivel szóba került a templom körüli tér bővítése, a templomkerthen kívüli részt a községi mérnök jelölte ki, amely szerint a szücsmesterek piaci helye is bekerítésre került volna. A terv ellen az érintettek tiltakozást jelentettek be a községi elöljáróságnál.

Ezt követően született meg a második terv, melyet Süle László, az evangélikus egyház másodfelügyelője készítette, ehhez viszont a politikai község jóváhagyására is szükség volt. Az említett tervet a községi képviselőtestület jónak találta, és azt 1927 decemberében el is fogadta.

A terv megvalósításával a templom körüli tér is szabályosabb lett, s a szücsök árusítóhelye is megmaradt. A templomkert területe pedig 940 négyszögölnövekedett. A község a feltüntetett területkülönbséget telekkönyvileg az egyháznak adományozta, s annak bekerítése után a járdát a kerítésen kívülre ígérte elhelyezni.

A templomkert bekerítésére munkaleírás készült, melynek alapján az egyház a munkák kivitelezésére pályázatot írt ki. Az árajánlatokat 1928. április 30-ig lehetett benyújtani. A pályázatra szám szerint 21 ajánlat érkezett.

Az összes munkák elvégzésére valamennyi ajánlattevő közül a legkedvezőbb, 7109 pengős ajánlatot Süle Sándor és társai tették. A pályázat iránti érdeklődést jelezte, hogy Varga és Csomor lakatosmesterek a lakatosmunkákra pótajánlatot nyújtottak be, amelyet azonban a bizottság már nem tudott figyelembe venni.

A legkedvezőbb ajánlat alapján a kőművesmunkák végzésével 2552 P 18 f-ért Süle Sándort, a lakatosmunkákkal 4104 P-ért Szabó Ádámot, a mázoló munkák végzésével 156 P 60 f-ért pedig Kiss Istvánt bízták meg, összesen 6812 P 78 fillér munkadíjért.

A munkálatok megkezdésekor elbontott drótkerítés és oszlopok nem veszttek kárba, 1928 nyarán a Felvégi temető bekerítésénél kerültek felhasználásra. 1928 novemberében a templomajtókhöz vezető járdák lerakása is elkezdődött, négyzetméterenként 50 fillérért.

A templomkert ma is létező kerítése 1928 decemberére készült el, tehát nemrég volt a 70. születésnapja. Aki akkor volt „oskolás kislány”, amikor a kerítést készítették – csendes óráiban – talán a hajdani mesterlegények jó-

kedvű fütyörészését is vissza-visszahallja.

A megszólítást illő tisztelettel köszöni:

VERASZTÓ ANTAL

Az egyház humora – „Nem adunk!”

Ha valaki a század eleji jegyzőkönyveket forgatja, gyakran tapasztalja, hogy a presbiteri gyűlések igen hangosak voltak. Sokszor nem az egyházi érdek volt a döntő, ha olyan intézmény létrehozásáról volt szó, mint iskola vagy árvaház. Hiába volt a lelkészek minden érvelése, a kérdést a politikai frakciók döntötték el. Összhang szinte sohasem volt. Nem egyszer kemény, goromba szavakkal hallgattatták el a lelkészt, mondván: „Tőlünk kapja a bérét, mi pötyögtetünk.”

Minden újat megakadályoztak a „kerékkötők”, mondván: „Apáinknak jó volt, jó nekünk is.” Ezért a lelkészek nem is egyszer fordultak trükkhöz, ha valamit létesíteni akartak. Akkor azzal kezdték, hogy a javaslat álmot, hivatkoztak mindenre, hogy ez lehetetlen stb. A presbitérium – látva a lelkészek ellenállását – a felvetett ügyet megszavazta. Nem gondolván arra, hogy ez megegyezett a lelkészek eredendő céljával.

Visszaemlékszem arra, hogy kisgyermekkoromban Gyónon – ahol édesapám lelkész volt – dézsában fürdöttünk, mert

nem volt fürdőszoba. Nagyon szerettünk volna, de a presbitérium nem szavazta meg azzal az indokkal, hogy „Minek az, mi sem fürdöttünk soha, mégis tiszták vagyunk.”

E kis kitérő után visszatérek a történethez. Híres ellenzéki volt az a presbiter, aki ha valamit kértek a lelkészek, mindig közbeszólt: „Nem adunk!” Egyszer arról volt szó, hogy a presbiterek kapjanak napidíjat. Még mielőtt szavazásra került sor, közbekiáltott: „Nem adunk!” Erre többen is odaszóltak: „Most rólunk van szó!” – „Akkor adunk!” Ez a presbiter nevezetes volt arról is, hogy mindig ott volt a templomban. A lelkész prédikáció közben látta, hogy bólogat, s arra gondolt, hogy amit mond, tetszik neki. De a presbiter aludt. Befejeződött a prédikáció, a lelkész felhívta a gyülekezetet imádkozni ezekkel a szavakkal: „Adjunk hálát az Úrnak!” Presbiterünk ekkor ébredt fel és felkiáltott: „Nem adunk!” Tudatáig csak az jutott: adjunk. De az örök ellenzéki megszólalt: nem adunk!

id. KOSZORÚS OSZKÁR

The passion of the Christ

Mel Gibson világhírű filmszínész legújabban rendezésre adta a fejét, és valószínűsíthető mind a kassza-, mind a világsiker. Az USA-ban 2004. február közepén mutatták be a filmet, és olyan nagy volt az érdeklődés, hogy a tervezett 2500 helyszín helyett 4000 vásznon, 2800 moziban mutatták be egyszerre az Úr Jézus Krisztus szenvedéstörténetéről szóló filmet. Eddig – a filmtörténelemben – ez látszik a legnagyobb sikernek lenni, mert máris rekordot döntött a nézők létszáma.

A film nagy érdeklődést és ellenállást váltott ki egyszerre. Elsődlegesen antiszemitizmussal vádolták meg a filmet, amit csak azért nem lehet értelmeznünk, mert a történelmi körülmények megváltoztathatatlanul adottak, és fájdalmas módon hangzott el a korabeli szereplők szájából, hogy az ő vére rajtunk és fiainkon. Drámai olvasni a Mt 27,25-ben: „Az egész nép így kiáltott: »Szálljon ránk és gyermekeinkre az ő vére!«” Természetesen ezzel a mondattal nem lehet igazolni az antiszemitizmust, ugyanis az Úr Jézus Krisztus a mi bűneinkért, minden ember bűnéért halt meg, ő Isten Bárányaként magára vette mindannyiunk bűnét, ő az egész embervilág megváltója.

A *Passió* című film az Úr Jézus földi életének utolsó 12 óráját dolgozza fel, meglehetősen naturalista módon. Valóságosan akarja elénk állítani a film, hogy az Úr Jézus Krisztus milyen rettenetes fájdalmak árán váltott meg minket az örök kárhozattól, úgyhogy a nézőnek bele kell törődnie abba, ha durva a kínzások megjelenítése, ha meglehetősen sok vér fo-

lyik el, ha a rendező speciális effektusokkal akarja a látványt a szívünkbe impregnálni. Így váltott meg Isten Fia (téged és engem) az örök haláltól.

Az is igaz, hogy – újságbeszámolók, rádió- és tv-hírek szerint – a jelenetek olykor annyira véresek, hogy voltak olyan nézők, akik nem tudták nézni a filmnek ezeket a részeit. Azonban akadtak olyanok is, akiket nagyon meghatott ez az alkotás, és „sírtak az elérzékenyüléstől”. Meglepő reakció, hogy a sokfajta filmhez szokott, edzett esztéták szintén bémultan ültek a végén.

Állítólag március 25-étől kezdve – így szól egy hazai hír – a magyar mozikban is látható lesz Mel Gibson filmje. Az biztos, hogy ennek a filmnek a megtekintését nem azzal a formulával biztatjuk, hogy „jó szórakozást”, hanem talán az lenne a stílszerű, hogy áldott magunkba szállást, önvizsgálatot és felismerést, hogy az Úr Jézus Krisztus ennyit szenvedett értünk, ugyanis Krisztus szenvedései valóságosak voltak. Természetes az, hogy a színészek esetében sok a trükkfelvétel, hiszen hogyan is lenne az másként, de sose felejtsük el, hogy az igazi főszereplő, az Úr Jézus Krisztus valóságosan szenvedett értünk, hogy nekünk üdvösségünk, helyünk legyen Isten Országában. Ne felejtsük el filmnézés közben, hogy a szereplők mögött ott van az Igazi Főszereplő, aki ilyen módon készítette nekünk helyet saját szavai szerint (Jn 14,1 k).

RIBÁR JÁNOS

Fény az alagút végén

„Jaj azoknak, akik azt mondják, hogy a rossz jó, és a jó rossz, és akik azt állítják, hogy a sötétség világosság és a világosság sötétség!” [Ézs 5,20]

Hallgatom a rádiót. Válság itthon, válság a világban, válság mindenütt... Szakértőt faggat a riporter hazánk gazdasági helyzetéről, a sok bejelentett és ki tudja mennyi további, még ismeretlen megszorításról. Homályos, nehezen értelmezhető, másra mutogató mondatok után végül felteszi a frissen divatba jött kérdést: „Látszik-e már a fény az alagút végén?”

A válasz hümmögéssel kezdődik: „Öö... igazából” – körülmenyesen magyarázgatja a semmit. Mi mást is tehetne, amikor ebben a mostani válságban mély és teljesen vak sötétség vesz minket körül. Olyannyira, hogy ha alagútról beszélünk, azt kell gondolnunk, az alagút másik végét befalazták. Onnan bizony egy szikrányi fényt sem látni.

Nem látszik a fény, mert ma már olyan mérhetetlenül elhatalmasodott az önzés, az anyagiasság, hogy a pénz, a haszon és a hatalom vágya irányít mindent. A legfőbb érték a gazdagság, ennek megszerzése a legfőbb cél, nélküle az ember könnyen eltáposható... A társadalom kettészakadt. A szakadékok egyre mélyül, a sötétség pedig sűrűsödik.

Hiába mondogatják sokan, hogy minden a legnagyobb rendben megy, hogy ütemesen, dübörgő léptekkel haladunk a kilábalás felé. Hogy sötétség nincs is, ami annak látszik, az

csak „sötéten látás”. Márpedig sötét van, és a legnagyobb baj az, hogy ez a nagy sötétség nem csupán, és főleg nem elsősorban anyagi, pénzügyi, gazdasági csődhelyzetet, de nem is csak az ezzel járó társadalmi, közéleti, kulturális zűrzavart jelenti. Mindezeknél nagyobb veszedelem az a lelki, érzelmi, erkölcsi válság, ami éppen a többi baj gyökere.

Eltévesztettük a helyes irányt, felborítottuk a Teremtő Isten által megszabott értékrendet, fittyet hánytunk az Úr parancsolataira, önfejűen a magunk útját jártuk, és most itt állunk tehetetlenül. Be kell látnunk, hogy ebből az alagútból emberi erő vagy bölcsesség már nem találhat kiutat.

A segítség egyedül az Úr Istentől jöhet, tőle kérhetjük. Ehhez azonban el kell ismernünk, hogy tévúton járunk, vissza kell fordulnunk, meg kell térnünk. Nem mondhatjuk többé a sötétségre, hogy világosság és az embertelenségre, hogy az a jótés helyes magatartás.

Nemrég a ProChrist műholdas evangelizáció szólított meg számtalan nézőt és hallgatót, de kisebb közösségekben és otthonunk csendjében naponta szól hozzánk az Úr Isten, csak figyelünk kell rá.

Az ünnep közeledtével különösen is kérjük Isten Szentlelkét, hogy jöjjön közénk, vegyen szállást lelkünkben, vezessen ki az alagútból és mutassa meg az igazi, az egyetlen világosságot. Adja meg, hogy többé soha ne járjunk sötétben!

FÜRST ENIKŐ

Látogatás a „világ legszebb szalonjában”

Egy régi ötlettől vezérelve a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium 56 fős csoportja (tanárok és diákok) háromnapos kirándulás keretében meglátogatta a híres velencei karnevált. Nem titkolt szándékunk volt, hogy Tehetségpontként újfajta módszerrel, előre felkészülve a bizánci, itáliai és reneszánsz művészetből, Velence történelméből, földrajzi adottságából (többek között történelem, rajz, földrajz és énekszakos kollégák részvételével) élményszerű oktatást biztosítsunk a velünk tartó, többnyire gimnazista tanulóknak.

Tizenhárom órás utazást követően Punta Sabbioni kikötőjébe érkeztünk. Csoportunk kisebbik része – történelemtanárunk vezetésével – közvetlenül áthajózott Velencébe, a nagyobbik része pedig idegenvezetőnkkel az üveg-, illetve csipkekészítéséről világhírű Murano és Burano szigetek felfedezésére vállalkozott. Az útleírások szerint Burano elbűvöli a látogatót kézzel varrott csipkéivel és piciny színes házaival.

Murano világhírű üvegtárgyaival vonzza a turistákat. Megtekintve Burano legendás színes házait, csipkescodáit, igazat adtunk a leírásnak, nem is beszélve Murano üvegmű-

zeumáról, üvegsodáiról, illetve az üvegműhelyben szemünk láttára készült üvegvázáról, és a nagy ámulatunkra néhány perc alatt előttünk megszületett üveg Ferrari-csikóról.

Délután csoportjainkat egyesítve közösen ismerkedtünk a lagúnákra épült Velence néhány nevezettségével: Szent Márk tér, Szent Márk-székesegyház, Dózse-palota, Campanile, Sőhajók hídjai, Rialto. Ezt követően (a helyben vásárolt maszkjainkkal) részt vettünk a karneváli forgatagban, majd este visszahajóztunk Punta Sabbioniba. A sikeren felbuzdulva, hasonlóan élményszerű oktatást célozva kezdem el szervezni franciaországi utunkat Párizsba.

A kirándulás projektjét lezáróan a Velencében vásárolt maszkokat magunkra öltve, zene kíséretében vonultunk végig az iskola folyosóján a többi gyerek ámulatára és nagy tetszésére. A karneváli fotók feldolgozása a kirándulást követően tanulói kérésre elindult iskolai fotószakkörön történt, melynek vezetését Botta Dénes örömmel vállalta. Ez a látogatás megtekinthető iskolánk honlapján.

CELUSKÁNÉ CSEPREGI ALÍCIA

Az elmúlt 25 évben az Orosházi Harangszó újságban közzétett népegyházi adatok összesítése

Év	Ker.	Esk.	Tem.
1994	60	24	176
1995	58	14	190
1996	44	16	201
1997	54	12	177
1998	48	22	186
1999	32	18	183
2000	29	19	187
2001	36	11	136
2002	41	17	133
2003	34	13	138
2004	30	17	123
2005	40	10	140
2006	35	12	109
2007	33	10	114
2008	19	11	93
2009	25	17	100
2010	17	10	99
2011	20	4	92
2012	27	5	86
2013	22	4	73
2014	17	10	72
2015	23	9	46
2016	10	6	62
2017	15	16	74
2018	16	9	54
Össz.:	785	316	3044

